

BİNBİR ROMAN

Cilt: 4 - Sayı: 94 - 25 Kuruş

1 - Mart - Çarşamba - 1950

PAOLO : "CAN SIKICI BİR KADIN, DİYE DÜŞÜNDÜ, ŞUNA BİR DERS VERİYİM."

ALAKANIZA TEŞEKKÜR EDERİM MATMAZEL KLOTİLD

BİRŞEY DEĞİL.. YALNIZ ADIM KLOTİLD DEĞİL MATİLD.

ALAKANIZA TEŞEKKÜR EDERİM DİYORDUM AMA ŞİMDİ TABLONUN YERİNİ BİLMEYEN HAKİKİ RENGİ NASIL VERECEĞİM ? SİZ İŞİĞİN RENKLERİ BOZDUĞUNU BİLİYORDUNUZ DA BUNUN GELİŞ İSTİKAMETİYLE ALAKALI OLDUĞUNU BİLMİYOR MUYDUNUZ ?

BİLMEZ OLUR MUYUM EFENDİM. ONUN İÇİN SEHPANIN AYAK YERLERİNİ İŞARETLEDİM

ARADIĞIM KADIN

MATİLD HEMEN SEHPAYI YERİNE KOYDU DOĞRUSU İŞİNİZİ ÇOK İYİ BİLİYORSUNUZ. SİZİ TEBRİK EDERİM. BABAM KIRK YILDA BİR..

İŞTE OLDU EFENDİM.

DİKKATLE BAKMAMIŞ.. TIM.. EPEYİ GÜZELMİŞ.. BABAM ZEVLİ HAREKET ETMİŞ

EYET.... BABANIZ ?

HA NE DİYORDUM ? EYET SİZ ÇOK ZEKİ BİR İNSANSINIZ MAT. MATMAZEL BRUNİLD..

RİCA EDERİM MATİLD.

DELİKANLI KIZARDI.

AFFEDERSİNİZ. ÇOK KULLANILAN BİR İSİM DEĞİLDE.. KİM TARMİŞ SİZE BU İSMİ ?

HERHALDE ANNEMLE BABAM..

PAULO KIZIN ELİNİ SIKARKEN TİTRETTİĞİ HİSSETTİ.

BAŞKA BİR EMRİNİZ VAR MI EFENDİM

YALNIZ KALINCA PAULO RESME DEVAM ETMEK İSTEDİ. FAKAT BİR DENBİRE BU İŞE KARŞI BİR İSTİHASIZLIK HİSSETTİ.

TEŞEKKÜR EDERİM. ŞİMDİLİK HAYIR..

PAOLO EVDE GÜZEL BİR
GENÇ KIZ BULUNMASININ
BAŞ DÖNDÜRÜCÜ OLUP OL-
MADIĞINI TECRÜBE EDİYOR.
MÜTEMADIYEN ONUNLA
KARŞILAŞIYOR VE,
BUNDAN BÜYÜK BİR
ZEVK DUYUYOR.

2/2

PAOLO'NUN BU HAREKETİ BABASININ
GÖZÜNDEN KAÇMADI.

PAOLO SENDE ACAP
BİR HAL VAR. BİR MÜD.
DETTEBERİ EVİN İÇİN.
DE BİR AŞAĞI BEŞ
YUKARI DOLAŞIP DÜ-
RÜYORSUN. HALBUKİ
EVVELCE EVDE OLUP
OLMADIĞIN BİLE BELLİ
OLMAZDI. BUNU NEYE
YORMALI..

HİÇBİR ŞEYE.
YANI... BİR TAB-
LOM VAR BİTİ-
REMEDİM

TABLoların dOLAŞILA-
RAK BİTİRİLDİKLERİNİ
HIÇ İŞİTMEMiŞTiM. SON-
RA BİRŞEY DAHA DİKK-
TiMi ÇEKTİ. GECELERİ
DE SOKAĞA ÇIKMAZ
OLDUN..

DOĞRUSU AKŞAMLARI
KENDİMİ BİRAZ YOR.
GÜN HİSSEDİYORUM DA.

HAKIRATTEYSE PAOLO GECEYİ
SALONUN AŞÜDELİĞİ İÇİNDE MATİLDİN
TATLI SESİNİ DİNLİYEREK GEÇİRMEK.
TEN HOŞLANIYOR.

NE GÜZEL ŞEYLER DE BİLİYOR!
HEM DE NE HARARETLE ANLA-
TIYOR BUNLARI.. DOĞRUSU TA-
MAMİYLE RUHVE KALPTEN İBA.

RET BİR KA-
DİN

94/2

ARKASI VAR

BİNBİR ROMAN

Buldum! İşte o güzel gözleri, parlak saçları... Flora beni Aldattın sen, bunu asla unutmaya-
cağım!.

ÇORCUN UYKUSU KA-
ÇAR. GİYİ-
NİP GÜVER-
TEYE ÇIKAR
ORADA BAT-
TANIYESİ-
NE SARIL-
MIŞ VE
ŞEZZONGA
UZANMIŞ
BİRİSİNİ
GÖRÜR.

İşte aziz hakimimiz
burada. Rahatsız
etmiyeyim?

Katiyen Mü-
hendis! Ama
neden yatma-
dınız..

Bilmem ki... Galiba
uykusuzluk hastalığı!.

Ya! Ya!... Ama ben bunda bir kadın
meselesi olduğunu Seziyorum! Yanlış mı?

ÜZÜNTÜ İÇİNDE BULUNAN
MÜHENDİS ÇORC HAKİ-
ME İCİNİ DÖKER VE
"KADINLARA İTİ-
MAD CAİZ DEĞİL-
DİR" DİYE SÖZÜ-
NÜ BITİRİR.
FAKAT HAKİM BA-
ŞINI SALLAR.
"BEN ÇOK İYİ KALP-
Lİ KADINLAR GÖR-
DÜM. ANLATA YIM
DA DİNLEYİN" DER.

HAKİM BAZI VAKALAR ANLATIR.

Meraklı Şeyler değil mi? Yine bir aile
Kızının birisini kurtarmak için hır-
sızlığı üzerine almasını

Öyleyse hapse o
kız girdi?.

EVET! SAVONA Hapishane-
sinde tam üç ay yatarak
Fedakârlığının cezasını çek-
ti. Fakat sırrını kimseye
söylemedi.

Şahane hayret
bir mahluk muş!
Peki sonu nasıl
oldu?.

Arkası var

ESKİ HATIRALAR

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Kaderin önünde sürüklenerek, hayatın çeşitli yollarında saçlarını ağartmış oldukları halde hâlâ yakışıklı görünen iki centilmen, Pall Mall'deki kulüplerden birinin kapısında tesadüfen karşılaştılar.

Henry Redworth, gözleri, baş döndürücü bir süratle değişip makineler dünyamızda değil de, kendi muhayyilesinin ve hatıralarının yarattığı ilâhi bir ülkede yaşıyormuş gibi dalgın ve hülyalı mânalarla dolu, ince yüzlü, zarif bir adamdı.

Açıkgöz ve azimkâr bir tip olan Richard Quentin Mainwaring ise öteki gibi uzun boylu, narın yapılı olduğu halde, daima hayatın maddî taraflarıyla uğraştığını, şeytanî bakışları ile âleme haykırıyordu âdeta.

Kulübün merdiveninde durarak: «Merhaba! eski dostum, diye seslendi. Merhaba!»

Redworth daldığı tatlı rüyadan uyandırılan insanlara mahsus bir hiddetle başını kaldırdı ve birdenbire arkadaşını tanıyarak memnurluk dolu bir sesle: «Aman Allahım! dedi. Gözlerime inanamıyorum. Mainwaring, karşımdaki adam sahiden sen misin?» Ve Richard'a doğru koştu.

Richard, şakacı bir adamdı: «Vay koca yalancı vay, diye ötekine takıldı. Seslenmeseydim beni görmezliğe gelecektin ha » Henry gülererek kendini müdafaa etmeye çalıştı: «İftira etme, dedi. Seni hakikaten görmedim, çok dalgındım da.. Uzun senelerden sonra tekrar karşılaşmak ne tatlı oluyor, değil mi?»

Mainwaring saatine bir göz attıktan sonra azıcık düşündü, ve: «Bir teklifim var, diye devam etti. Şimdi ben, gitmem icabeden randevudan vazgeçsem de beraberce kulübe girip birkaç kadeh atsak nasıl olur, yüzbaşım, şey... albayım, O da olmadı galiba, generalim.»

Arkadaşı: «Şimdi doğru, dedi. General oldum ama, ne kıymeti var ki..» Redworth her zaman onun gevezeliklerine çok kızar, fakat bu hissini hep gizlemeye çalışırdı. Merdivenleri kolkola tırmandılar.

Kulübe varınca General derin bir nefes aldı ve Richard'ın yüzünü garip bir tecessüsle süzdükten sonra: «Ne iyi ettik te geldik, değil mi? dedi. Yaman adamsın vesselâm. Hele benim için randevudan vazgeçmene çok memnun oldum.»

Richard işi gevezeliğe vurup, buluşacağı kimsenin sıcak yatağı olduğunu arkadaşına sezdirmemeye çalışıyordu: «Şimdi bunları bırak ta söyle bakalım ne içeceğiz?»

O, tropik memleketlerin ılık ve tatlı iklimine alışmıştı, bu yüzden de Londra'nın rutubetli havasıyla bir türlü imtizaç edemez, akşam olunca erkenden yatağına girmek arzusuyla kıvranırdı.

Salonun kuytu bir köşesine çekilip oturdular. Richard, Redworth'un onu görmeyelidenberi neler yaptığını çok merak ediyor, halbuki öteki hiç durmadan müsterek hatıralarını anarak Richard'a ağız açtırmıyordu. Bir aralık başını salladı ve: «Aradan tam kırk uzun sene geçti» diye mırıldandı.

Mainwaring bu fırsatı kaçırmak istemiyerek hemen atıldı: «Sahiden de öyle, dedi. Bu müddet zarfında sen neler yaptın?»

Redworth isteksiz bir tavırla anlatmaya başladı: «Hindistanda bir müddet kaldıktan sonra memlekete dönmüştüm. Derken harp

patladı, ben de yeniden taburuma katıldım, mütareke imzalanınca da orduyla alâkamı kestim. Şimdi kendi başıma buyruğum artık. Ne karışım var ne de görüşenim, sessiz sadasız yaşayıp duruyorum. Haydi şimdi sıra sende, kırk sene-yi nasıl geçirdiğini anlat bakalım. Korkarım ki evlendin bile..»

Öteki: «Benim hikâyem oldukça uzun, diye cevap verdi. Yıllarca Burma, Seylan, Bangkok ve Şanghay'ı karış karış dolaştım. Bir türlü vatana dönmek nasip olmuyordu. Nihayet bir yolunu bulup Kaliforniyaya geçtim ve oradan da Londraya geldim.»

Redworth, içini çekerek bembeyaz olmuş başını salladı. Bir anda büsbütün ihtiyarlamış gibiydi. Yüzünün derisi, çıkık yanak kemik-

«Fakat, onu bir türlü unutamıyorum, Richard, dedi. Çok uğraştım, ama nafiye. Bu yüzden de evlenmedim zaten.»

Bu sözlerden fazla bir şey anlamıyan Richard, şaşkın bakışlarını arkadaşına dikerek sözlerinin gerisini dinledi.

Henry: «Nekadar sevimli ve nekadar saftı değil mi? diye devam etti. Bir tanecik, sevgili Dianamdı o benim...»

Richard hâlâ anıyamamıştı, fakat Redworth uzaklara dalmış fısıldar gibi bir sesle mütemediyen anlatıyordu.

«O küçük sandalla karaya oturduğumuz günü hatırlıyorsun, tabii. Sen, ben ve Diana, üçümüz beraberdik. Parçalanan sandalla geriye dönmeyip metruk bir kulü-

«Nekadar sevimli, nekadar saftı değil mi?. Bir tanecik sevimli Dianamdı o benim!»

lerine yapışmış, gözleri de iyice çukura kaçmıştı.

Richard: «Bu adamda tuhaf bir şey var, diye düşündü. Hali çok garip.»

Kadehlerindeki içkiyi son damlasına kadar içtiler. Redworth, gözleri ateş gibi parlayarak dışlerinin arasından fısıldadı.

bede tam üç hafta kalmıştık.»

Çok uzak bir hatıranın zayıf ışıkları Richard'ın hafızasını aydınlatmaya başladı. Fakat gene de bu kesik hayalleri birleştirememişti.

General sesi titreyerek devam etti: «Her şey sanki durmuş gibi gözlerinin önünde. O zamanlar

kaygusu da yoktu.

Nihayet Redworth: «İyi bir gece geçirdik, dedi. Artık kalksak mı dersin?» Bunu nimet bilen Richard yangından kaçıyormuş gibi ayağa fırladı. Kapının önünde vedalaşıp ayrıldılar.

Kocasının döndüğünü gören Mrs. Mainwaring'in yüzü tatlı bir tebesümle ışıldadı. O da ihtiyarlamaya başlamıştı artık. Yavaşça yerinden kalkarak sordu: «Nerdeydin, sevgilim?»

Richard: «Kırk senedir görmediğim bir arkadaşla beraberdim» diye cevap verdi.

«Kim bu?»

Adam karısına dikkatle baktı ve: «Redworth, dedi. General, sir Henry Redworth.»

«Ben böyle bir isim hatırlamıyorum.»

Richard'ın dudaklarında müstehrik bir gülümseme belirdi, esneyerek: «Çok yorgunum Diana'cığım, diye mırıldandı. Artık yatalım..»

GİZLİ KUVVETLER

Yakında başlayacağımız büyük macera, aşk ve heyecan romanının adıdır. Gelecek sayıda bitecek olan (İntikam Perisi) nden sonra (Gizli Kuvvetler) i de aynı sürükleyicilikte bir roman olarak okuyucularımıza müjdeleriz.

"Ninesi ortalıktan kaybolduktan sonra küçük Jose onun nereye gidebileceğini tahmin etmeğe başlamış. Sonra aklına bir şey gelmiş. Birkaç gün evvel ev sahipleri olan kadın Tia Juana'ya şehrin kuzeyine gelip yerleşmiş olan İspanyol çingenelerinden bahsetmişmiş. Tia Juana bunlarla çok alâkadar olmuş ve ince ince sualler sormuşmuş. Çaresiz kalan Jose bir kere de bu çingene kampına gitmeğe karar vermiş. Ev sahibinden habersiz kaçmış ve ninesini aramağa gitmiş. İhtiyarı sahiden de bulmaya muvaffak olmuş. Tia Juana'nın evden çıkıp ta çingene kampını nasıl bulabildiği bir sırdır. Çünkü şehrin yabancıları olduğu gibi hasta ve oldukça bunaktı da.

"Jose ninesinin bulunuş haberini bana vermek için bir tomale satıcısı kılığına girmiş. Şurada gördüğünüz Dan Marley benim şoförüm ve yakın arkadaşım. Bütün bu macerada Jose ona itimat edebileceğini biliyordu. Onun için Danın garağı etrafında dolaşmağa başlamış ve nihayet havadisi ona vermiş. Dan onu benim yanıma getirdi. Beraberce gidip Tia Juana'yı aldık. Onları başka bir şehre götürdüm. Ama ihtiyarcık uzun zaman hasta yattı. İyileşince Dan'ın New York'taki kız kardeşini onun başına çağırdım ve Star Viley'in sahtekârlığını mümkünse ispat etmek için Batıya gittim.

"Topaz Galç ta benim Ralf ve Viyole Moris'in kızı olduğuna yemin edecek bir şahit buldum. Bu kadın beni annemin öldüğü yangından kalma bir yanıktan tanıdı. O esnada Mr. Tod da benden habersiz, aynı maksatla Arizona'ya gitmiş. Onun yolculuğu benimkinden daha muvaffakiyetli geçmiş. Mr. Tod lütfen Arizona'da bulduğunuz şeyi gösterir misiniz?"

Genç mühendis elindeki kâğıdı Mason Nort'a uzattı.

— "Star Viley'in sahte evrak yazdırdığı adamın imzalı, şahitli ve tasdikli itirafnamesidir" dedi. "Dağdaki kar fırtınası esnasında ölen küçük kız, maden işçisinin kızıymış Centilmen Ceof'un alıp götürdüğü kız da Vilâ Moris'miş. Ben Star Viley'in Mis Moris'i ortadan kaldırmayı niçin istediğini; Bedbaht Ruhlar Gölünün macerasını filân bilmiyordum. Fakat Mis Moris'in sözüm ona Mis Moris olmadığı hikâyesini ve bunu Star Viley'in ortaya sürdüğünü duyunca şüphelendim. Hele evrakta Centilmen Ceof'un (Aberkrombi) imzasını kullandığını duyunca şüphelerim kanaat haline geldi. Çünkü Star Viley'in bilmediği, benim bildiğim bir şey vardı: Centilmen Ceof'un soyadı... ve bu soyadı Aberkrombi değildi!"

Salonda bir hayret mırıltısı doluyordu. Sonra herkes gene sustu ve bütün gözler Vilâ'ya çevrildi. Genç kız hikâyesine devam etti:

— "Ben New York'tan ayrıldıktan sonra Star Viley buraya gelmiş, Bedbaht Ruhlar Gölünü Tia Juana'dan satın almış ve ortağıyla beraber açılacak petrol kuyusunun hisselerini satmağa başlamış. Zamanında Mr. Tod, Vintrop Nort'a bu hisselerle fazla para yatırmanın tehlikesinden bahsetmiş. Fakat maalesef ne Mr. Nort ne de Mr. Halsted bu ihtarlara aldırış etmemişler. Maalesef diyorum, bayanlar baylar, çünkü Bedbaht Ruhlar kuyusuna yatırılan paralar kuyunun dibine

Aşk ve Macera Romanı: 34

atılmış demektir. Star Viley, gölün hiçbir zaman satın almamıştır. Star Viley'le Harington Çeyz'in Tia Juana diye notere yutturdukları kadın Rosa Mendez isimli zavallı, cahil bir Meksikalı kadındı. Star Viley'le ortağı ona Juana Reyes'in imzasını taklit etmeyi öğretmişlerdi. Star Viley sahte imza meselesinde bir kere elde ettiği başarıyı tekrarlamağa hiçbir mahzur görmemiş ol-

sa gerek. Ama Rosa Mendez'le hakiki Juana Reyes ve Jose yukarıdadır. Onları çağırayım mı?"

Star Viley, "Hayır! Hayır!" diye haykırdı. "Ne lüzumu var! Köşeye kıştırdınız beni! Hepsi doğru. Yalnız El Negriton'un baskısını tertip ettiğim yalan. Onu asla..."

Vilâ çabucak araya karışarak onun sözünü kesti:

— "Senin El Negrito'nun uşağı

Juan de Soria ile anlaştığına bizzat Tia Juana şahit olmuş! Star Viley, artık aramızdaki mücadele sona eriyor! Bu mücadelede ben hep dü-rüst hareket ettim. Kancıklık eden sen oldun. Ama kancıklığın yüzünden bir an evvel ele geçtin. Ben babamın hatırasına olan borcumu ödedim. Ama sen daha cezayı çekeceksin. Bana ve Bedbaht Ruhlar meselesinde dolandırdığın gafillere karşı işlediğin suçların cezasını maalesef çekmiyeceksin. Ömrün vefa etmiyecek çünkü. El Negrito'yu dağlardan çağırdığın için çekeceğin cezanın ne olduğunu sen benden iyi bilirsin!"

Viley bir an baştan aşağı titriyerek büzüldü. Sonra büyük bir gayretle doğruldu ve etrafındaki polisleri,

— "Çıkarın beni buradan!" diye haykırdı. "Çıkarın, götürün beni Allahaşkına!!"

Ancelika acı bir çığlık koparak ona doğru atıldı. Fakat Star Viley rüyada gezen bir adam tavrıyla onu itti ve sendeliyerek dışarıya çıktı. Gözleri kendini bekleyen âkibetin karanlık derinlerine dalmış gibi sabitti. Harington Çeyz de küfürler mırıldanarak onn takip etti.

Odada bir müddet sessizlik oldu.

Ripley Halsted taş kesilmiş gibi duruyordu. Karısı koltuğuna yığılıp bakmıştı. Mason Nort'un başı elleri arasındaydı.

İlk kendine gelen Vintrop oldu. Vintrop'la Vernon yanyana, omuz omuza duruyorlardı. Genç adam şöyle bir silkindi, sonra gidip kolunu babasının omuzuna sardı. Mason Nort başını kaldırdı ve "İyi-yim, bir şey yok" demek ister gibi başını salladı.

Vilâ korkunç bir şekilde sararmıştı. Ama dudaklarında hâlâ o acı tebessüm geriliydi. Elini büyük bir gayretle kaldırarak Jim Bagot'a işaret etti.

— "Jim" dedi. "Hatırlıyor musun, on sene evvel bir soyguncu güpegündüz seni soymağa kalkışmıştı."

Jim, "Hatırlamaz olur muyum?" diye cevap verdi. "Herifin beynine bir kurşun sıkıyım."

— "Hayır. Kurşunun maalesef onun beynine işlememiş, kafasını sıyrıp geçmişti. Aynı adam kaç gündür bir çatının altında yatıp kalktı da tanıyamadım."

— "Ne?" Jim'in gözleri nerdeyse evlerinden uğruyordu. "O herif âdi dolandırıcının biriydi. Sonradan hapisten çıktı diye duymuştum. İsmi de Hari Çartır'dı."

— "Evet, o zamanlar. Şimdiki ismi ise Harington Çeyz."

Salonda yeni bir hayret kımıldısı dolaştı. Fakat kız artık hiçbir şeyin farkında değildi. Yüzü bir ölü rengi almıştı. Elini alnından geçirdi ve hafif bir sesle,

— "Nefret etmek okadar kolay değil, ne de olsa" diye mırıldandı. "Babamın hatırası olmasa onları belki affederdim."

Tezgâhın başından ayrılmak istedi. Fakat attığı ilk adımla vücudu tehlikeli bir şekilde sallandı. Jim Bagot onu tutmak için davranırdı. Fakat Körn daha evvel davranmıştı. Genç kız onun kolları arasına baygın yığıldı.

Genç kız, onun kolları arasına baygın yığıldı, kaldı.

(Sonu gelecek sayıda)

NAT PINKERTON

HAFİYELİĞİNİZ
SIFIR.. HAVA
TÜFEĞİYLE
KIZ VURULUR
MU? BAŞKA.
SINA SÖYLE.
MEYİN GÜ-
LERLER.

SESİNİ KES BOMONT
ÇİFTENİ MISS DORYAN'IN
ATINA GEVİRMİŞTİN SON-
RA BANİ DA KAYA
FIRLATMAYA KALKTIN.
HAYDİ ÇEK ARABANI
İNMEYEN
BEYİNİNE.

22

HOŞÇA KAL
ŞERLÖK!
ÇİP'İME
BİNER Mİ.
SİN ?

AYAKLARINI
KIRMADIĞIMA
ŞÜKRET HE-
MEN GİT
ŞİŞKO..

ŞİMDİ İNE-
LİM DE TÜ-
FEĞİ ALA-
LİM..

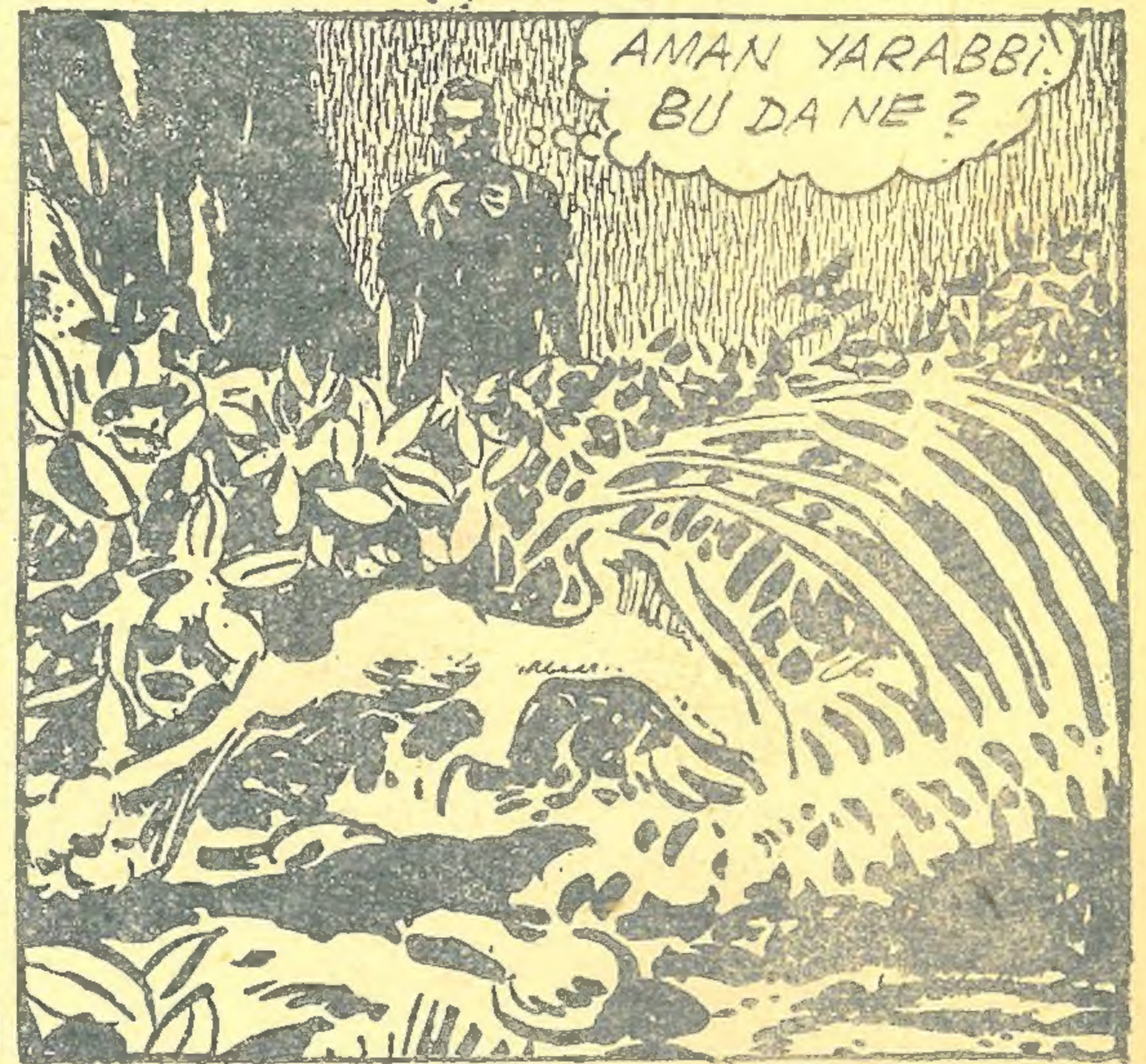
DELİL...
'HAVA DA KA-
RARIYOR.

EN NİHA-
YET DİKSONUN
ÇİFTESİNİ BUL-
DUM. ŞİMDİ
BURADAN
ÇIKMALI

NE YER.. YOL
İZ YOK.. YIKI
MEHTAP
VAR

AMAN YARABBI.
BU DA NE ?

AT İSKELE-
Tİ KAZAYA KUR-
BAN GİDEN ZİVAL-
LI KIZIN CESEDİNİ
ALDIKTAN SONRA
BUNU BIRAKMIŞ
OLACAKLAR.

ACABA BU
İSKELET DÖRT
SENEDEN SONRA
BİZE BİRŞEY
ÖĞRETEBİLİR
Mİ.. SABAHLE-
YİN GELME-
Lİ.

ORTALIK KARARDI.
DAHA DÖNMEDİLER.
BU BEKLEYİŞ NE FE-
Cİ.. ACABA O SER-
SEM DELİ BİRŞEY
YAPTI MI? İŞTE
OTOMOBİL SE-
Sİ..

ANNE..
ÇOK FECİ
BİR ŞEY
OLDU

YANİ YAPTI MI ?
AH SERSEM, ÇIL-
ĞIN! ŞİMDİ NE
YAPACAĞIZ

YOK YOK DAHA
FENA BİRŞEY OL-
DU. BEKÇİNİN TUT-
TUĞU RESSAM
PINKERTONMUŞ

SEN ÇOK APTAL
SİN DİKSON. BEN
ONU DERHAL TANI-
DIM. KASABAYA
HABERCİ GÖNDER-
DİM. PINKERTO-
NU YEME-
ĞE DA-
VET
ETTİM

NE GÜZEL VAKİT GEÇİR-
DİK. NE ŞAHANE YER
KARASU'YA BA-
YILDIM..

BEN DE
SANA...

94

ARKASI VAR

GÜÇ OLMASIN DA...

Nakleden: N. Yeğınobalı

"Güç olmasın da, varsın geç olsun Ellen! dedim."

"Aman, hamdolsun deniz tutmamış. Sizi öyle parmaklıktan sarkmış görünce önce deniz tutmuş sandıydım. Gerçi bu durum havada insanı deniz tutması mümkün değil ama... Bizim kamara bakan adam bu havada denizden rahatsız olan insanı bahçesindeki havuzun suyu bile tutar diyor. Çok komik bir adam, doğrusu! Ha, aklıma gelmişken sorayım, ona ne kadar bahşis vereyim dersiniz? Gerçi öyle har vurup harman savuracak vaziyette değilim ama ne münasipse onu yapmak isterim. Nekadar bahşis verileceğini de hiç bilmiyorum."

Çünkü böyle bir vapura ilk olarak binıyorum, karım da öyle. Gerçi Hudson nehrinde gezinti yapmadık değil, ama bir transatlantik nehir gemisi aynı şey mi? Maamafih çocuklar öyle gezintilere bayılırlardı. Şimdi hepsi de büyüdüler ya... Çoluk çocuk sahibi oldular. Judy'den maada, tabii, Oncağz da evleneli daha bir sene bile olmadı. Halbuki evde ortalığı birbirine kattıkları günler daha dünmüş gibi geliyor. Zaman dediğin ne çabuk geçiyor, değil mi? Göz açıp kapayıncaya kadar...

Hava da sıcak mı sıcak. Tropiklere yaklaşıyoruz, galiba. Hiç buralara gelişliğiniz var mı, Mr. isminiz neydi?.. Arthur mu? Memnun oldum, Mr. Arthur. Bendeniz Bentham. Sizi karımla da tanıştırmak isterdim. Şu şezlongda uzanan karımdır. Gazete okuyormuş gibi yapıyor ama herhalde uyukluyor. Bu deniz havasına hiç dayanmıyor. İçi geçiveriyor, hemen.

Evet... dediğim gibi, zaman nasıl da geçiyor! Meselâ Ellen ile beni ele alın. Sanki daha geçen gün evlenmiş gibi geliyor. Halbuki altı torunumuz var.

Tam otuz beş senelik evliyiz. İnancılacak gibi değil, değil mi? Ama doğru. Evlendüğümüz gün hâlâ gözlerimin önündedir... İkimiz de kimsesizdik. Kilisede papazdan, bizden, bir de iki şahidimizden başka kimse yoktu. Günlük, güneşlik bir gündü. Güneş pencereden içeriye vuruyordu. Hele Ellen'in o

sabahki hali hiç aklımdan çıkmıyor. Okadar ufak tefek, okadar nazenindi ki! Onun yanında ben ken-

dimi pek iri, pek kalıpsız hissediyordum...

Su uçan balıklara da bakın hele? Ne tuhaf şeyler, değil mi?...

Şimdi o günleri düşününce Ellen'e de şaşıyorum, kendime de? İkimiz de kimsesiz, beş parasızdık. Nikâh halkalarını alacak parayı zor biriktirmiştik. Süslü düğünler, ziyafetler, toplantılar filân bizde ne geçer?

Nikâhtan hemen sonra Ellen'i alıp ta kirayla tuttuğumuz tek odaya götürmek doğrusu ağrıma gitti. Ellen gibi bir kız nelere lâyık değildi ki! Ona bunu söylediğim zaman Ellen güldü.

— Öyle şeyler isteseydim Johnny Bentham'a varmazdım! dedi.

Muhteşem bir nikâh, ziyafet filân boş şeyler. Ama balaysız evlenme ne demektir ki! Her yeni evli kısa veya uzun bir balayı yapmalıdır. Ellen'le bir balayına çıkmamak doğrusu bana çok dokundu. Ama ne yaparsınız?...

Biliyor musunuz, Ellen beni adam etti. Onunla evleninceye kadar hiçbir yerde dikiş tutturmayan maymun iştahının biriydim. Evlendikten sonra duruldum. Şimdi kumpanyanın en gözde adamlarından biriyim. Hem de şefim. Geçenlerde kumpanyaya girişimin otuz beşinci yıldönümü şerefine bir ziyafet verdiler. Bana bir de saat hediye etti-

ler. Bakın, ne güzel şey değil mi? Ama doğrusu Ellen olursa otuz beş senede ben hiç olmazsa on, on beş yer değiştirdim.

Maamafih baba olmak ta insanın aklını başına getiriyor ya! Masrafları okadar çok ki, sağ olsunlar, insan olan insan onları güzelce büyötmek için bazan kendini bile satacak oluyor.

Hepsi büyüdüler, şimdi. Güzel hanımlar, gürbüz delikanlılar oldular. Halbuki bir zamanlar kucağımızda taşıdık onları. İnsan bir tuhaf oluyor, değil mi?

Ne diyordum... Geçen sene bizim kumpanya çok kâr etti. Sağ olsun patron çok tok gözlü adamdır. Bu seferki bütçeden hepimize külliyetli birer mükâfat ayırmış. Ben de düşündüm, taşındım. Çocukların hepsi evlendi. Ellen'le benim de hamdolsun bir şeye ihtiyacımız yok; şu ilânlarını gördüğüm seyahatlerden birine çıkmağa karar verdim. On beş günde insana Nassau'yu Jamaica'yı ve Cubay'ı gezdiriyorlar. Biletleri filân aldım, ama Ellen'e bir şey çıtlamadım. Yola çıkma-mıza ancak on beş gün kala söyledim. Ellen'in hayretini bir görme-lyidiniz.

— "Johnny Bentham" dedi. "Aklını mı oynattın sen?"

Ben, "Yoo" dedim. Hırsızlık ta yapmadım." Sonra ona meseleyi anlattım. Fakat Ellen hâlâ şaşkındı.

— "Okadar parayı bankaya yatıracamız yerde seyahate çıkmak!" diye söylendi. "Duyan da bizi milyoner zanneder. Ben böyle saçmalıklardan anlamam, Johnny!" (Devamı 14. sayfada)

POKER

Nakleden: Leylâ BEKEM

Tren son süratle ilerliyordu. Kompartimanda tam altı kişi idik. Üç babayani adam. Genç bir kadınlı, bir delikanlı. Bir de ben. Tren hareketi geçerken enseleri katmerli iri adamlardan biri cebinden bir deste kâğıt çıkardı. Ben kâğıt oyunlarını bilmediğimi ileri sürerek oyuna katılmadım. Her çeşit oyunu mükemmelen oynardım. Fakat bu heriflere emniyetim yoktu. Muhakkak hiyleli oynuyor olacaktı. Onun için bilmez görünmüştüm. Yanımda oturan delikanlı pek hevesliydi. Hemen oyuna katıldı. Herifler kimbilir, böyle ağzı süt koka bir enayi bulduklarına için için ne seviniyorlardı. Poker oynuyorlardı. tabii. Hakikaten oyun benim tahmin ettiğim plân dahilinde cereyan ediyordu. İlk önce delikanlının gözünü boyamak için onun kazanmasına yol veriyorlardı. Fakat sonra öyle bir yapacaklardı ki...

Oyun kızıştı, kızıyordu. Parasını da herifler aralarında yaptıkları göz kaş işaretleri ile yükseltip duruyorlardı.

Yolun yarısını almıştık. Neredeyse Mullingar'da olacaktık. İşte ondan sonra taa Athlon'a kadar kumarbazlar, bu zavallı delikanlıyı yolunmuş kaza çevirebilirlerdi. Tahminimde yanılmamıştım. Delikanlı şimdiye kadar hep kazanmıştı. Bu vaziyet karşısında kumarbazlar durur mu? Tehlikenin gittikçe yaklaşmakta olduğunu hissediyordum. Göz ucu ile delikanlının bebek gibi kamsına baktım. Zavallıcağ ağılamasın diye kendini güç zapt ediyordu. İçim burkuldu. Mullingar'a gelip de tren durunca genç kadın yerinden kalktı,

— Gidip bir gazete alacağım Jack. Dedi ve kompartimandan dışarı çıktı. Çıkarken bana bakıp bir işaret yapmış mydı. Yoksa bana mı öyle gelmişti. Muhakkak benden yardım bekliyordu. Tek ümidi bendeydi. Bir saniyelik tereddütten sonra ben de yerimden fırladım. Trenden inerken onun gazetecinin yanında durduğunu gördüm. O tarafa doğru yürümek üzere idim ki genç kadın koşma koşma yanıma geldi, — Ah affedersiniz beyefendi, de-

di. Bu hareketimden dolayı beni mazur görünüz. Fakat çok korkuyorum. Kocamla bir hafta için tatile gidiyoruz. Fakat o şimdi bütün paraları kaybedecek. Zaten çok birşeyimiz yok ki. Nihayet ufak bir memur ailesiyiz.

Genç kadının tatlı sesi, mavi gözleri âdeta beni büyülemişti. Kalbimin hızlı hızlı çarpmağa başladığını hissettim. O şeker gibi kadını görünce bende yelkenler suya inmişti. Yalvarmalarına dayanamadım,

— Hiç merak etmeyin. Bir çaresine bakarız dedim.

Genç kadın ellerime sarıldı, — Ah, iş isten geçmiş olmasın da.. Meselâ kocamla ben burada kal-sak Athlon'a gitmesek.

Düşündüm. Birden aklıma parlak bir fikir geldi.

— Bakın ne yaparsınız. Ben sizi şimdi istasyonun lokantasına götürürüm. Sonra gider kocanıza size fenalık geldiğini söylerim. Onu alur buraya getiririm. Burada kocanıza vaziyeti izah ederiz. Siz bir sondaki trenle Athlon'a gelirsiniz.

Genç kadının yüzü sevinçle aydınladı.

— Çok güzel dedi. Fakat ya bavulu ne yapacağız? Bir tek ufak valizimiz var.

— Siz hiç merak etmeyin dedim. Ben kocanıza bavuldan bazı şeylere ihtiyacınız olduğunu söylerim. Onu da beraber alur getiririz.

Hemen plânımı tatbika geçtim. Her şey çok şükür yolunda gitti. Delikanlıya lokantada vaziyetin vahametini izaha çalıştım. İlk önce inanmak istemedi, itiraz etti. Fakat sonradan aklı yattı. Ve hattâ kendisini bu hiylekâr kumarbazların elinden kurtardığım için teşekkür ederek bana bir de viski ismarladı.

Trene, tam hareketi geçerken atladım. Kompartimana girerken Mullingar istasyonundan ayrılıyorduk. İçeri girince kumarbazların elinden kurtardığım için teşekkür ederek bana bir de viski ismarladı.

— Efendi oğlum bizimkiler nerede? — Bilmem dedim. Belki de treni kaçırmışlardır.

Bunu söyler söylemez adamların yüzü değişti. Ben korku ile köşeme bürüldüm. Kendi kendime kızıyordum. Bir çift mavi göz uğruna bu işlere girişecek ne vardı. Ya bu herifler beni suç ortağı sayarlar da hınçlarını benden almağa kalkarlarsa! Ya tabanca taşıyorlardı ve bir kursunla beni yere serip, pencereden dışarı bir hendeğe fırlatıp atıverirlerse. Alımda iri ter taneleri birikmişti. Yerimden fırladım. İmdat işaretini kavradım. Tam çekmek üzere idim ki kapı açıldı ve içeri nefes nefese genç bir adam girdi kanapeye yıkıldı. Bütün gözler ona çevrildi. Genç adam,

— Of bilseniz ne yorulmuş, diye homurdandı. Az daha treni kaçırdım. Koşa koşa ancak yetişebildim...

Birden doğruldu. Elini cebine soktu bir cüzdan çıkarp bana uzattı.

— Bu sizin, değil mi?

— Evet benim.

Allah Allah, cüzdanımın bu adamın cebinde işi neydi? Hayret içinde sormuşum:

— Nerede buldunuz?

Delikanlı,

— Ben sivil polis memuruyum. Cüzdanınızı çarparlarken gördüm. Yankesicileri karakola teslim ettim. Size cüzdanınızı geri vermek için koşup trene atladım. Baylar siz de bir üzerinizi yoklayın.

Kumarbazlar üzerlerini aramağa başladılar,

— Cüzdanım!.

— Saatim!..

— Param!..

Diye bağırarak bağırana idi.

Delikanlı,

— Hiç merak etmeyin dedi. İade edeceğiz. En nihayet herifi suç üstü yakalayabildik. Ne zamandır peşindeydik.

Kendimi tutamıyarak sordum,

— Ya karısı?

Hafife güldü,

— Taşbek Millî'yi mi soruyorsunuz? O da sabıkalıdır. Bir vakitler altı ay yattıydı. Ama bu seferki cezası daha uzun sürecek.

GİZLİ VAZİFE !..

BELKİ DELİR. MIŞIM DİR.

NE KOMİKSİNİZ. BİRBİRİMİZİ HENÜZ YENİ GÖRDÜK.. TANIŞMIYORUZ BİRE..

94

HAKKIN VAR. FAKAT OR. MANDA BEN SENİ PERİYE BENZETTİM.

FAKAT HER ŞEYDEN EVVEL KURTUL. MAMİZ LÂZİM.

SEN BE. Nİ HİÇ SEVME. DİN Mİ?

SEVMESİNE SENDİM. GENÇ VE NEŞ'ELİSİNİZ. AMA EVLENMEK HİÇ AKUMA GELME. Dİ DOĞRU SU.

BİRDEN BİR MAKİNELİ TÜFEK SESİ

AMAN ALLA. HİM MAH. YOL-DUK.

BURADA DURALIM. AĞAÇLARIN ARKASINA GİZLENELİM.

ÖTEKİLER NE OLDU?

İLKÖNCE CAN SON RA CANAN...

HALBUKİ ALEN RÖJE GİBİ DÜŞÜNÜYORDU ÇOK ŞÜKÜR SİZİ BULDUM. BURADA NE YAPIYOR. SUNUZ?

İSTİKBALDEN BAHSEDİYORDUK

AFERİN.. BU YÜZDEN AZ KALSIN ALMANLARIN ELİNE DÜŞÜYORDUK. KAÇABİLİRDİK. FAKAT SİZİ BİR - RAKMIYALIM DEDİK. HALBUKİ SİZ BU. RADA. MERCI. MEĞİ FİRINA VER MİŞ SİNİZ.

NEYE BİZİ BIRAKIP KAÇMA. DİNİZ. ŞİMDİ KURTULMUŞ OLUR. DUNUZ.

BU ERKEKLİĞE VE ARKA. DAŞLIĞA SİĞMAZ KARDE. ŞİM. DÜNYADA HER MUVAFFAKİYET. ELBİRLİĞİ İLE OLUR. BİZ BÖYLE BİLİRİZ.

SANA TAMAMİLE HAK VERİYORUM. BU SÖYLEDİKLERİNİN ÜZERİMDE BÜYÜK TESİRİ OLDU. SÖZLERİNİ VE SENİ. HİÇ UNUTMI. YACAĞIM.

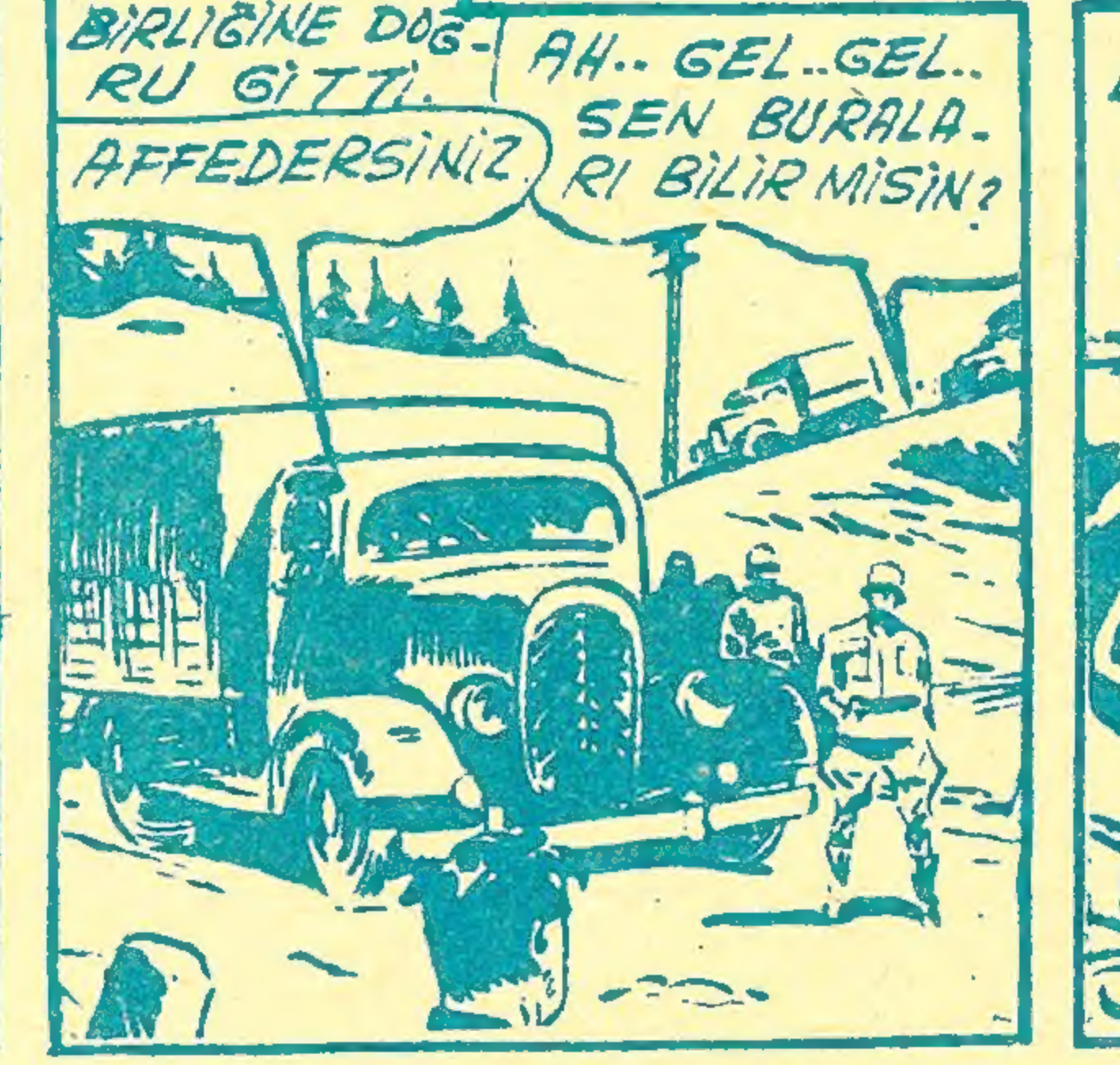

ŞİMDİ KURTULMA. NIN YOLUNU BUL. MALİYİZ.

HAYDİ Gİ. DELİM. GÜZELİM.

RÜYAMIZ YARIDA KALDI GALİBA..

ALEN ALMAN BİRLİĞİNE DOĞRU GİTTİ. AFFEDERSİNİZ.

AH.. GEL..GEL.. SEN BURADA. RI BİLİR MİSİN?

BİLİRİM. KOMUTANIM..

BERLİNE GİTMEMİZ LÂZİM.. FAKAT YOLU KAYBET. TİK GALİBA..

BİZ DE DÖVÜŞMEK İÇİN BERLİNE GİDİYORUZ. FAKAT YOL ÇETREFİL VE UZUNDUR. BİZE DE BİR KAMYON VERE. BİLİR Mİ SİNİZ?

KAMYON DA VERİRİM. SİLÂH TA.. YALNIZ BANA YOL GÖSTERİN..

TABİİ EN YAKINIKI

BİZİ TAŞIYACAK BİR KAMYON VE GENERAL PATTONA BİR KİTA ALMAN ERI BULDUM..

ALEN YAMAN SIN

NİN UMDUĞU GİBİ ÇIK. MADI.

KOMUTANIM KEŞİF YAP. TIM. YOLU BULDUM. ALTI SAAT SONRA BERLİNDE. YİZ BAŞA GEÇEYİM Mİ?

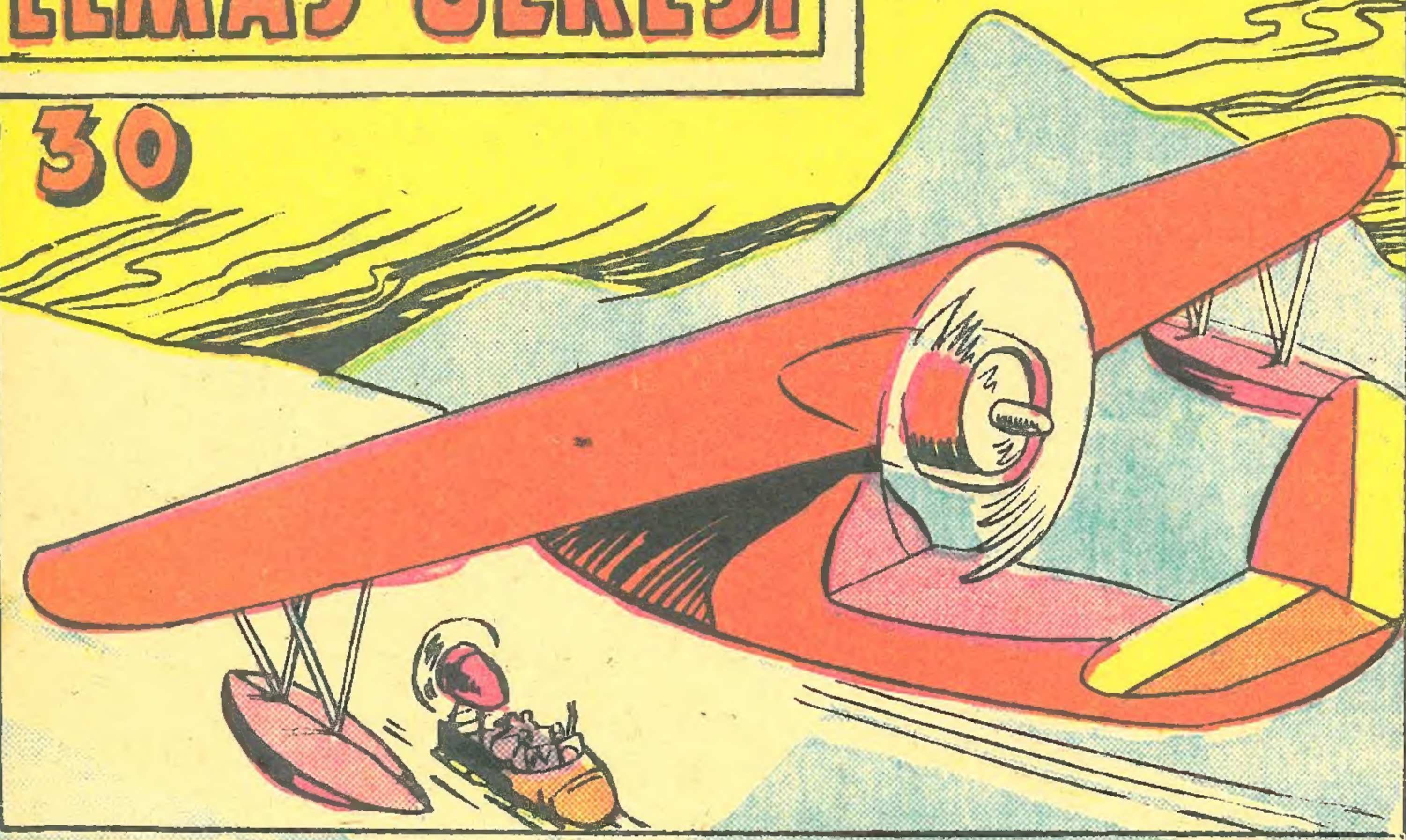
ARKASI VAR

94

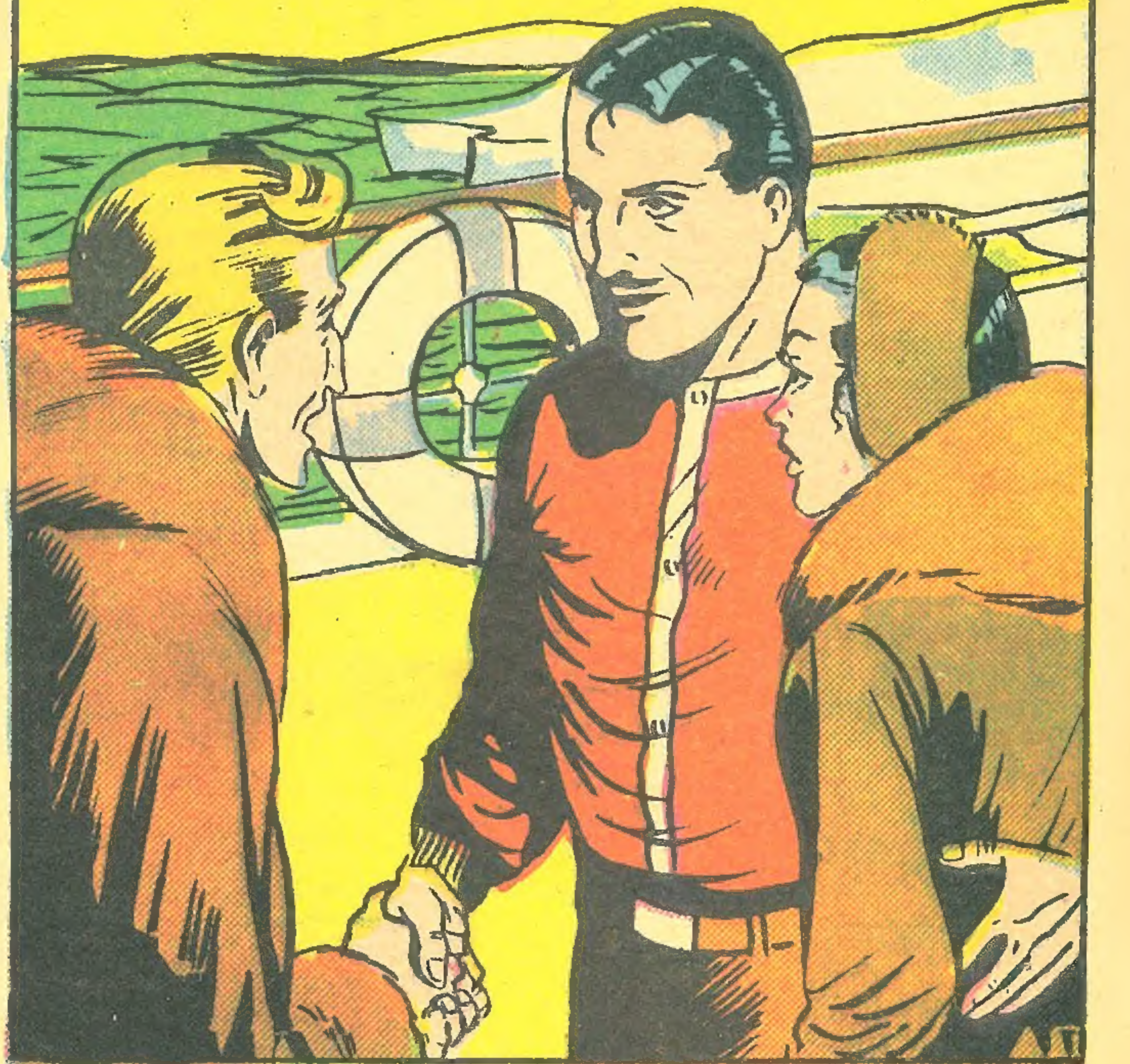
MANDRAKE ELMAS ÜLKESİ

30

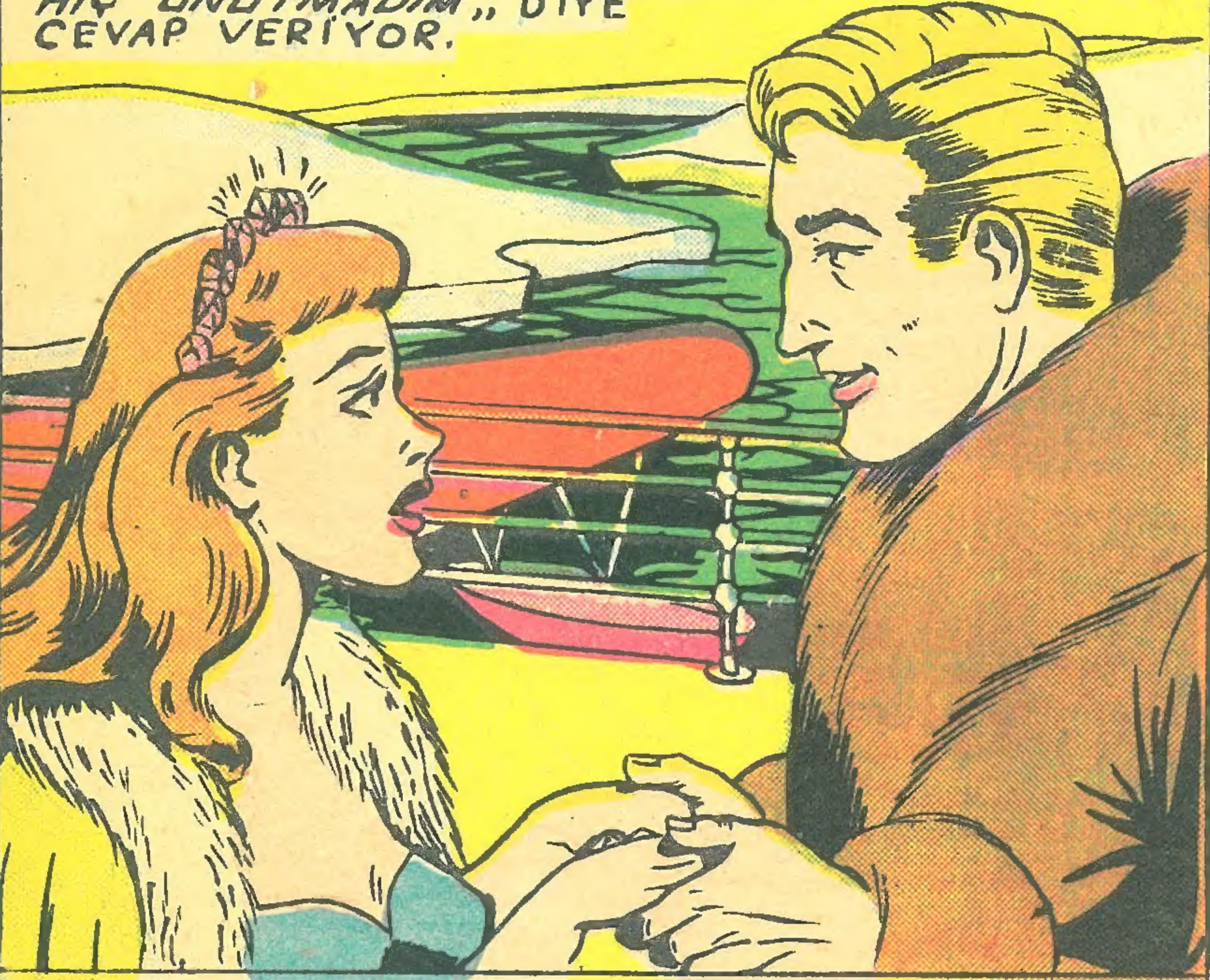
MANDRAKE İLE AP-
TULLAHI ARAMAĞA
ÇIKAN MUNDEN İLE
NARDA, HAVADAN
MOTORLÜ KIZAĞI
GÖRÜYÖRLER.

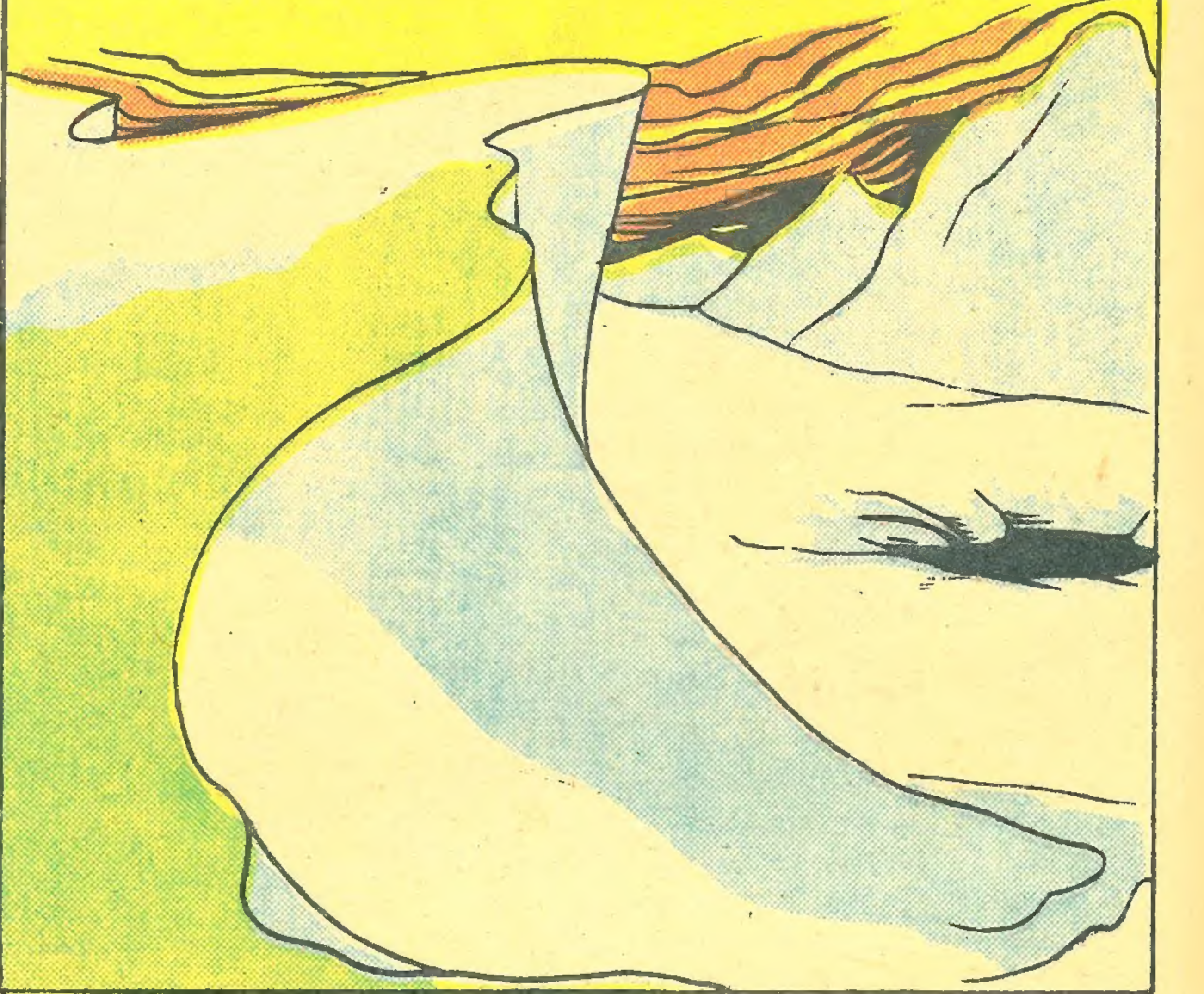
ARGOS'DA DOSTLAR BİRBİRLERİNE
KAVUŞUYÖRLAR. MANDRAKE, MÜ-
CEVHERLİ ŞEHRİN HAZİN HİKAYESİ-
Nİ ANLATIR.

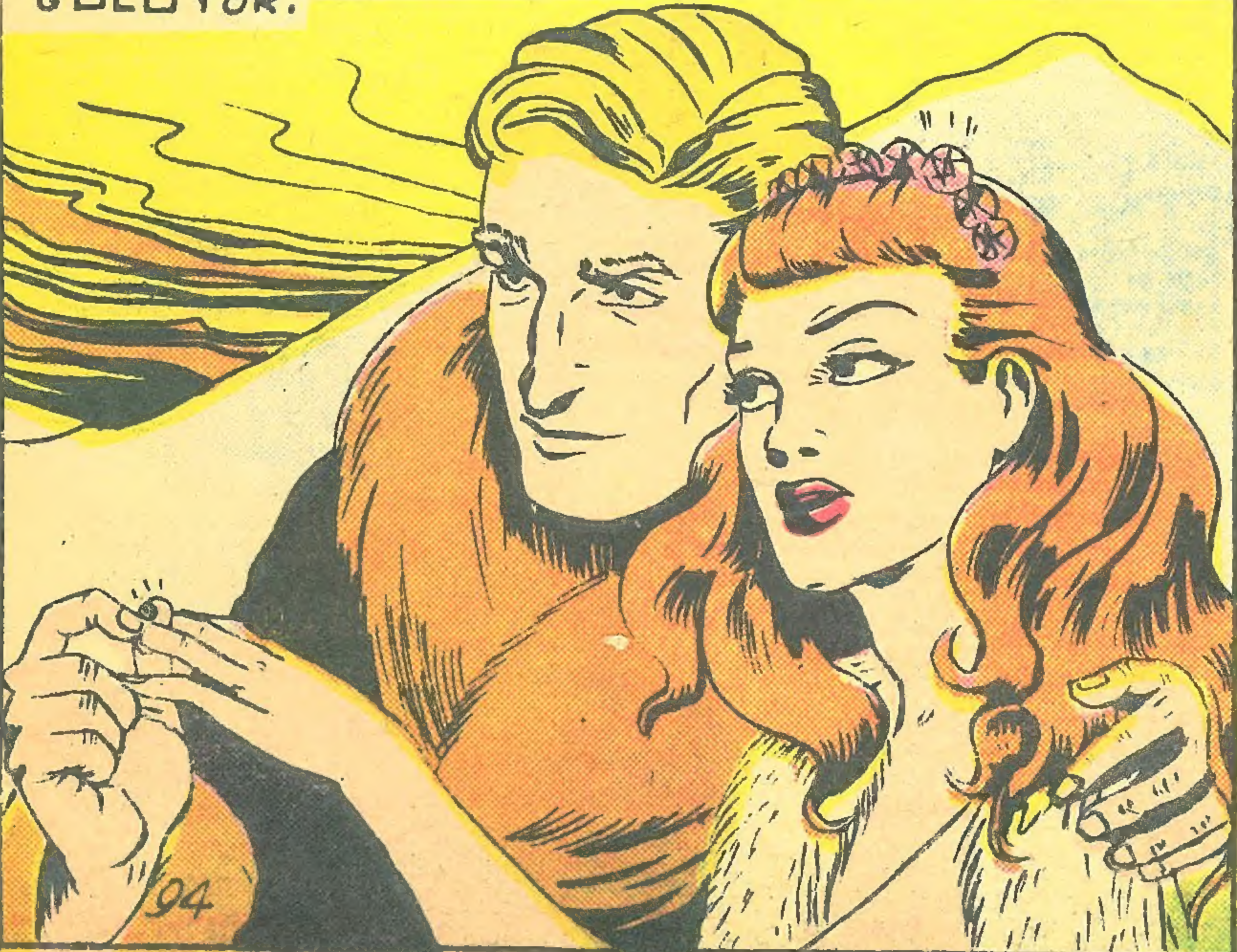
SONRA, DİLBER PRENSES GENAYI YATA GETİRİ-
YOR. MUNDEN GÖZLERİNE İNANAMIYARAK
GENA'YA BAKIYOR. "BEN SENİ, RÜYAMDA GÖR-
DÜM SANIYORDUM!" GENA, UTANGAÇ, "SENİ
HIÇ UNUTMADIM," DİYE
CEVAP VERİYOR.

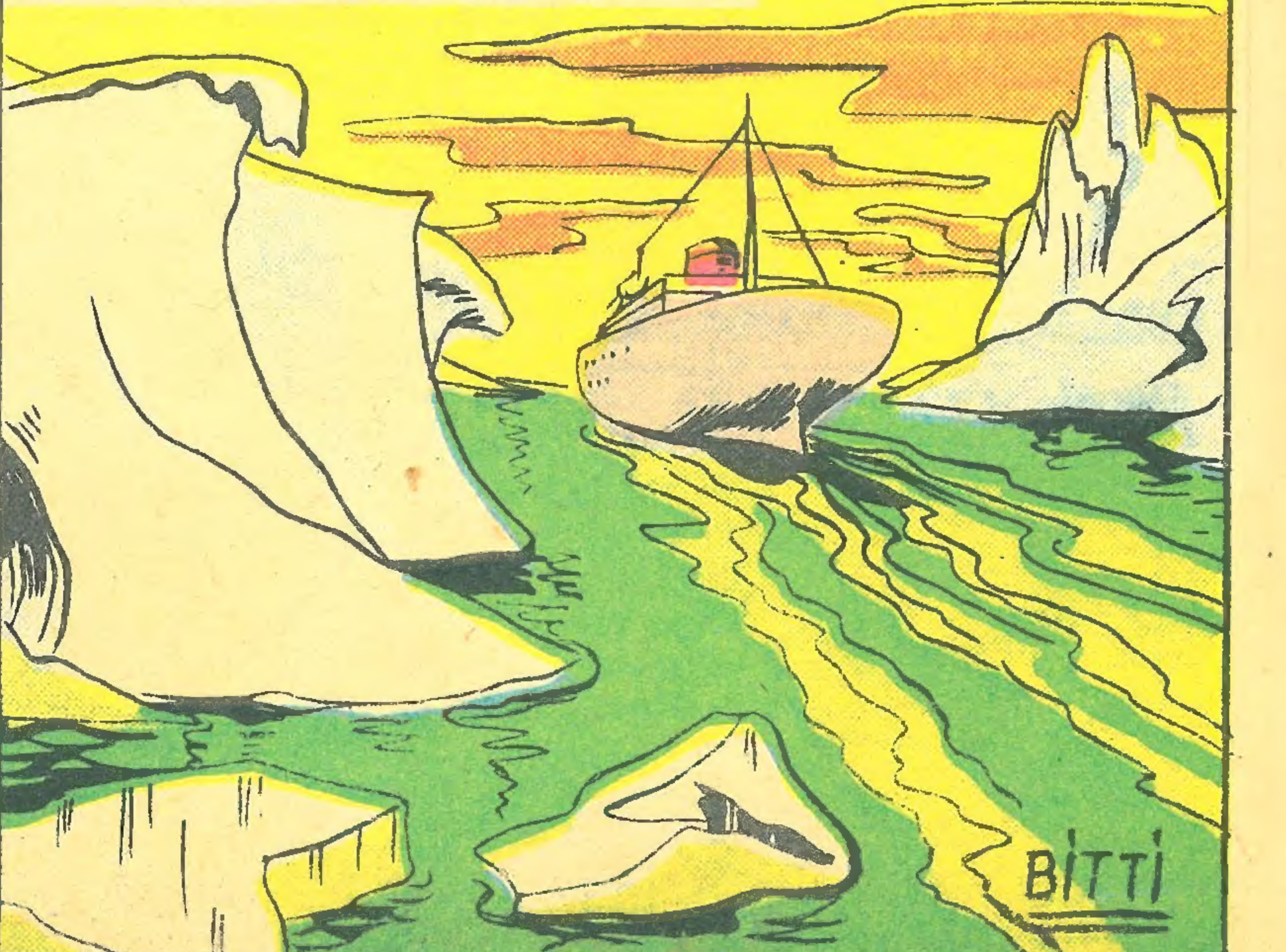
ARGOS YOLA ÇIKIYOR. MÜCEVHERLİ ŞEHİR,
ARTIK KUTUP BUZLARININ ARASINDA, SÜR-
ATLE KAYBOLAN BİR ÇUKURDAN İBARETTİR.

MUNDEN "BU YÜZÜK SENİN ALIŞIK OLDUĞUN
MÜCEVHERLERE NİSBETEN HIÇ SAVILIR AMA,
MANASI BÜYÜKTÜR." GENA "NİŞAN YÜZÜĞÜ
NARDA ANLATMIŞTI," DİYE CEVAP VEREREK
GÜLÜYÖR.

MUNDEN, BU SEYAHATI, İLİM AŞKINA DEĞİLDE
GENA İÇİN YAPTIĞINI SÖYLERKEN, ARGOS,
KUTUP DENİZLERİNDEN AYRILARAK DAHA
ILIK SULARA VE YENİ YENİ MACERALA-
RA DOĞRU YOL ALIYOR DU?

BİTTİ

GÖK SÜVARİ

TAM UÇAK KALKACAĞI SİRADA
ELİNDE BİR ÇİÇEK DEMETİ
İLE BİR KIZ GELDİ.

BİR DAKİKA..

24/1

TAYYAREDEN ÇİÇEKLERİ ALDILAR. UBALDO
UZANDI KIZIN ELİNİ SIKTI.

MARGRİT..

SON SELÂMIN MARGRİT TARA-
FINDAN VERİLMESİ ORORAYI KISKAN-
DIRDI.

GÜLE GÜLE UB..
GÜLE GÜLE CANIM!

ORORA İÇİN UZUN BİR YALNIZLIK
VE BEKLEME DEVRİ BAŞLADI.
NİHAyet İLK MEKTUPLAR GELDİ.

...bu yalnızlık içinde hep seni
düşünüyorum canım.. Bu ayrılık
bana seni ne kadar çok seydi.
gimi ve nasıl hasretini çektiği.
mi daha iyi anlatıyor..
Her yerde ve her şeyde
seni görür gibiyim
sevgili Ororam...

BEN OLSAM YAZDIKLARINA EHEMMİYET
VERMEZDİM. ERKEKLERE İNANILMAZ
KIZIM..

HEM MARGRİT NEYE ORAYA
GELDİ. DOĞRUSU BUNU BE-
GENMEDİM.

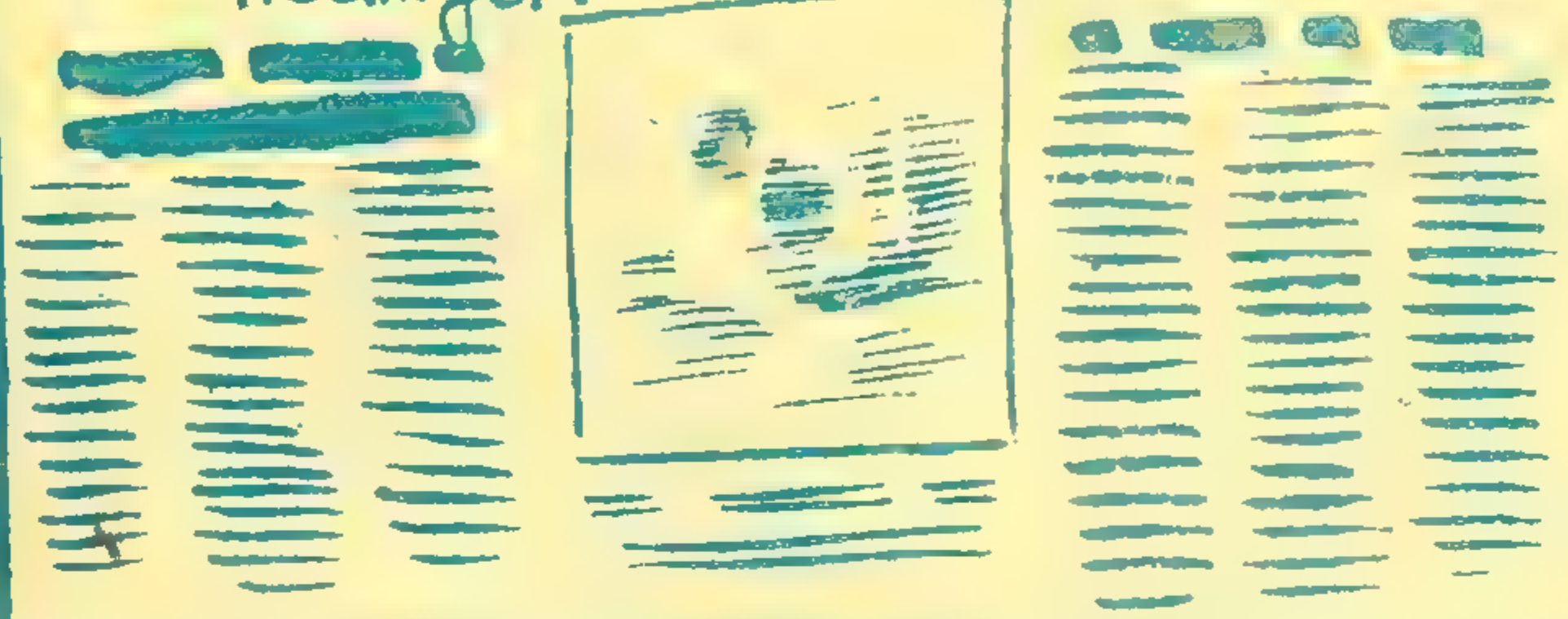
ANNE ÇOK RİGA EDERİM
BENİ ÜZME..

94/

MEKTUPLAR DAHA ATEŞLİ OLARAK BİRBİRİNİ
TAKİP ETTİ. ARADAN BİR AY GEÇTİ. BİR GÜN

GÖKSUVARI KUTUPTA KAYBOLDU

Yedi kişi ile çıktığı bir keşif yürü-
yüşü sırasında verici radyosundan
96 saatir hiçbir ses işitilmedi.
Bir Kutup fırtınasına yakalandıkları zan-
nediliyor.

24/2

BİRKAÇ GÜN SONRA

.... KAYBOLANLAR BUGÜN DE
UÇAKLARLA ARAŞTIRILDI. MA-
ALESEF HİÇBİRİZE TESADÜF
EDİLEMEDİ. UBALDO'YA YANIN-
DAKİ YEDİ KİŞİYİ DİRİ OLA-
RAK BULMAK ÜMİDİ GİTTİKÇE
ZAYIFLAMAKTADIR.

ORORA İÇİN FECİ GÜNLER GELİP ÇATTI.

ÜZÜLME YAVRUM
BULUNUR HELBET-
TE...

ÖLDÜ O ANNE ÖLDÜ.
UBALDO'MU KAYBET-
TİM ARTIK.

..... ARTIK KAYIPLARIN ARAN-
MASINDAN KAT'İ SURETTE VAZ
GEÇİLDİ. HÜKÜMETİN RESMİ TEBLİ-
ĞİNDE UBALDO VE YANINDAKİ
YEDİ KİŞİYE ÖLMÜŞ NAZARILYLA
BAKILMAKTADIR. ŞİMDİ SİZE KUR-
BANLARIN LİSTESİNİ OKUYORUZ

ORORA SESİNİ ÇIKARMA-
DAN OLDUĞU YERE YIKILDI.

ZEYNEP.. ZEYNEP.. KOŞ
ORORA BAYILDI.. LİMON
GETİR.. PAMUK GETİR..
KİBRİT KOMODİNİN ÜS-
TÜNDE..

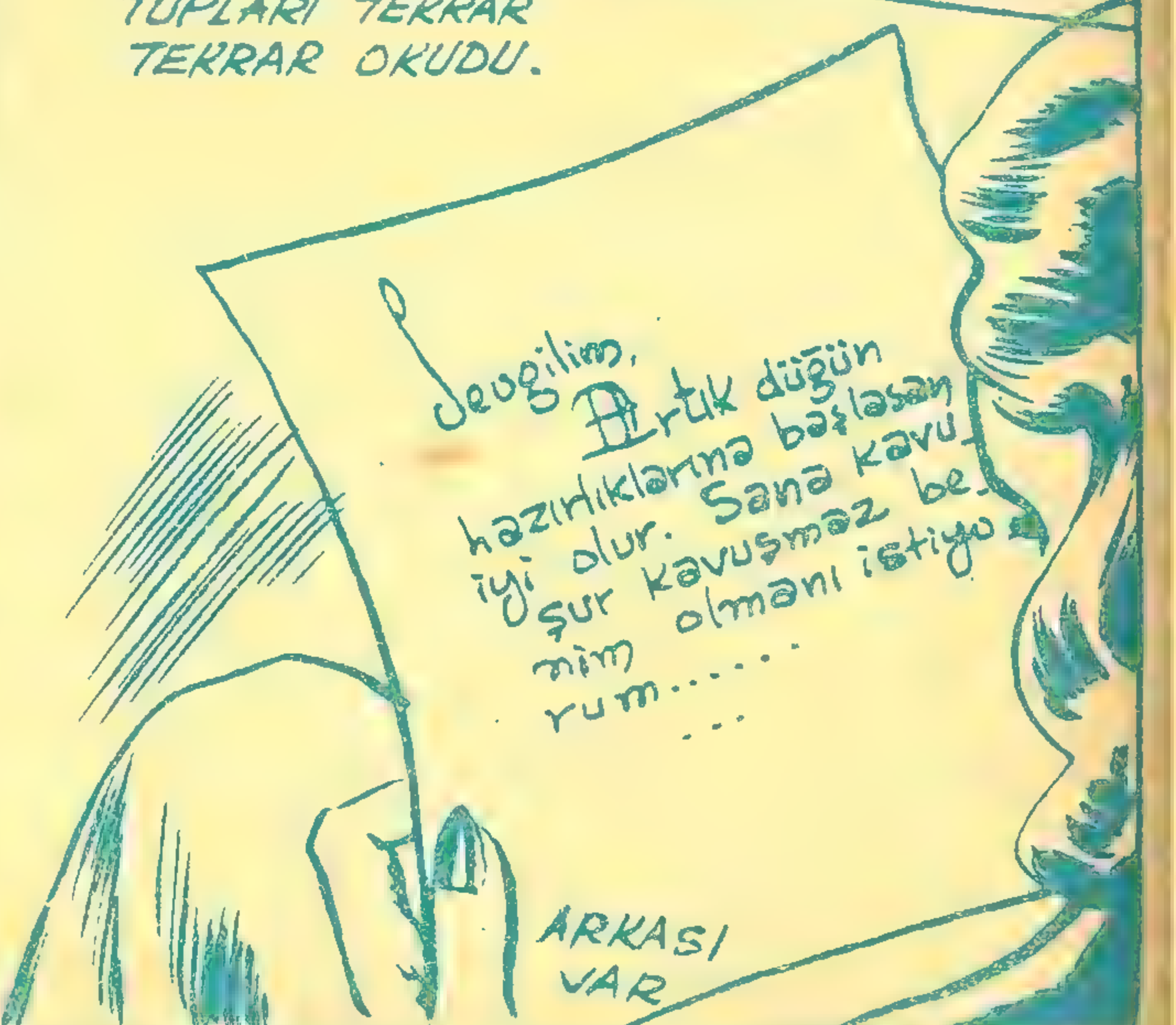
ORORA
SABAHLEYİN
BİTAP BİR
HALDE UYANDI.

ARTIK AĞLAMA YAVRUM.
ALIN YAZINIZ BUYMUŞ..

BEN AĞLAMİYAYIM
DA KİMLER AĞLASIN
ANNE?

ORORA ESKİ MEK-
TUPLARI TEKRAR
TEKRAR OKUDU.

Devgilim,
Artık düğün
hazırlıklarına başlasan
iyi olur. Sana kavu-
şur kavuşmaz be-
nim olmanı istiyor-
rum.....

ARKASI
VAR

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 5

— Güllü:
— Öyle olur Küçük hanımefendiciğim dedi.
— Bu daireye başka kimse giremez mi?
— Giremez Küçük Hanımefendiciğim.
— Selim Beye niçin müsaade ediyorlar?
— Selim Bey doktordur Küçük hanımefendiciğim. Adnan Beyefendinin Allah göstermesin kendisini öldürmesine engel olmak ister. Mollabeyefendinin Selim Beye emriyeti vardır. Selim Beyefendi Adnan Beyefendinin sinirlerini tedavi ediyor.
— Adnan Beyin karısı nerede?
— Mersindedir Küçükhanımefendiciğim.
— Mollabey senin bana bunları söylediğine darılmaz mı?
— Darılmazlar Hanımefendiciğim. Çünkü ne sorarsanız bildiğim kadar söylemekliğime izin vermişlerdir.
— Şimdi Adnan Bey hasta mı?
— Hasta olup olmadıkları belli değil küçük hanımefendiciğim. Sabahtan akşama kadar böyle yatar yerlerinden hiç kımıldamazlar.
— Güllü tabakları kaldırdı. Ve çekilip giderken üstünde numara ya da olan elektrik düğmelerinden birisini gösterip hangi satte olursa olsun o düğmeye basarsam kendisinin geleceğini anlattı.
— Kapıyı dikkatle sürmeledim. İlk epeyce huzursuz geçti. Aartımanın bu kısmında en küçük bir gürültü yoktu. Yalnız daima gelen rüzgâr tepeleri alçakta kalan camları uğuldatıyordu.
— İki gün hiçbir vak'a olmadı. Kiti okuyarak vakit geçirmeğe çalıştım. Üçüncü gün öğleden sonra kapandığım dairenin zili çaldı. Kapının arkasına giderek anahtar deliğinden baktım. Kapının önünde Adnan beydi.
— Epeyce sinirli ve öfkeli bir sesle haykırdı:
— Açsana. Aç diyorum sana.
— Büyük bir heyecan ve korkuya kapılmıştım. Yalnızlık insana bir dehşet veriyor. Metanetimi çabuk topladım ve sordum:
— Siz kimsiniz?
— Adnan Beyin sesi yirtık yirtık geliyordu:
— Sana aç diyorum.
— Kapıyı açamam. Bana kim olduğunuzu söyleyiniz.
— Kapıya tekmeler inmeğe başladı. Fakat doğrama kapı pek mukavimdi. Adnan Bey dişlerini sıkıyor haykırıyor ve kuduruyordu.
— Aç diyorum sana. Gebertirim seni. Alçak karı. Dişi köpek. Buraya ne yapmağa geldin. Bana yaltaklanmağa değil mi? Para için kendisini satan dişi köpek. Ötekiler gibi sen de dayak yemeyince defoluyacak mısın?
— Bu hareketler bana pek fena gelirdi. Benim de sinirlerim bozulmuştu. Ömrümde kavga etmiyen bir insanıydım. Fakat haklı olmak, hakaret görmek insanı değiştiriyor. Ben de haykırdım:
— Buraya zorla getirilmiş, kapalı, elinden hürriyeti alınmış bir insana neye hakaret ediyorsunuz?
— Tekmelemeği bırakan Adnan Bey ağız dalaşına başlamıştı:
— Hepsi de senin gibi ağız kulaklı bana. Fakat hepsinin de gözüceği muamele aynidir.

— Belki onlar da benim gibi hürriyetlerinden mahrum edilmiş biçarelerdi.
— Sus, satılık köpek. Ben hepinizin ne mal olduğunı bilirim. Binlerce lirayı duyunca hemen gevşersiniz. Ustelik bir de iffet perdesi arkasına saklanırsınız. Çık karşına da sana lâyık olduğun muameleyi yapayım.
— Elim ayağım titriyerek:
— Çıkıyorum, dedim.
— Kapının sürgüsünü çektim ve arkasına kadar açarak eşige çıktım. Adnan Bey eline kopardığı bir sandalye bacağına almış, yüzü mosmor kesilmiş, gözleri testeklerle açılmış ve kendisinden geçmişti.
— Elindeki sandalye bacağı bütün hürsiyle üstüme fırlattı. Ağır ağaç parçası şiddetle omuzuma çarptı. Can acısıyla haykırdım:

mısın?
— O dediğiniz kim?
— Enise.
— Ben böyle bir insan tanı mıyorum.
— Adın ne senin?
— Emel.
— Nereden geldin buraya?
— İstanbul'dan.
— Ne yapmağa geldin?
— Sözde hesap işleriyle uğraşacaktım. Buraya gelince bana şerefsiz, iğrenç bir iş teklif edildi. Beni rahat bırakınız Adnan Bey.
— Kapıyı kapattım ve içeriye çekildim. Omuzum pek fena ağrıyordu. Bluzumu sıyırıp baktığım zaman omuzumun ön kısmının mosmor olduğunu gördüm. Bu manzara beni ayrıca ağlattı. Güllünün elektrik düğmesine bastım. Fakat birkaç dakika sonra kadın salonu

patlamış. Güllü İslahı ağlıyordu. Bu halde ben benim emrimi beklemeye kalktım. Mollabeyi görmek istediğimi bildirdim. İnceye inince onun tayyare ile İstanbul'a gitmiş olduğunu, gelir gelmez haber vereceğini söyledim. Onu emirmandaki koca koca çürüğü gösterdim. Kadıncağız kendi acısını unuttu ve:

— Ah Küçükhanımefendiciğim, dedi. Allah sizi kurtarsın. Ben görür görmez sizin bu işi başaramıyacağınızı anlamıştım. Siz ötekiler gibi değilsiniz. Siz gün görmemiş bir kızcağızsınız. Ah şu benzemeniz yok mu?
— Ne benzemesi Güllü?
— Siz tıpkı Enise Hanımefendisiniz. Tıpkı. Okadar benziyorsunuz ki sesiniz değişik olmasa, saçlarınız da daha uzun olsa anası bile aldanır.

— Ne için seçildiğimi yeni anlıyordum. Güllü bir iki saat kaldı. Bu sırada dışarıda, Adnan Bey sandalyeleri yerden yere vuruyor, vakit vakit kapıları tekmeliyor, pek fena feryatlar kopartıyordu. Bu feryatların arasında "Selim, Selim" diye haykırışlarını da işitiyorduk. Selimin bir doktor olması, Adnan Beyin onu istemesi hastalık ıstırapı çekmekte olduğunu anlatıyordu.

Daha sonra da haykırarak haykırarak ağlamağa başladı. Bütün hürsime rağmen içimde bir acı duydum. Karşımda çok sevdiği karısından ayrılmış ve hürriyetinden mahrum edilmiş bir insan vardı. Bu adam, hürsile yeisle ne yaptığını bilemiyordu.

Güllü berbat bir haldeydi. Onun yanı sıra yürüyerek salonu geçtim ve kadıncağızı yeni bir taarruza uğratmadan gönderdim.

Yüzü gözü çürük içinde bulunan zavallı kadın büyük bir tepsi içinde ona ve bana yiyecek getirdi. Benim tabaklarımı odama koydu. Salonda bir masanın üstünü düzelterek Adnan Beyin yemeklerini bıraktı ve:

— Buyurunuz Beyefendi, dedi.
— Kapının arkasından şu konuşmayı duydum:
— Güllü, babam nerede? ?
— İstanbul'a gitti Beyefendi.
— Bana Selimi yollayın.
— Molla Beyefendi olmayınca nasıl gelsin Beyefendiciğim.
— Güllü ayaklarını öpeyim. Çıldıracam, deli oluyorum.
— Ah Beyefendiciğim benim elimde mi? Bilmiyor musunuz?

— 6

Bütün bir hafta aynı hayat devam etti. Adnan Bey kâh büyük tehevvrlerle kapıları tekmeliyor, bana hakaret ediyor, kâh Güllüye saldırıyordu. Gece yarılarını bağıra bağıra salonda ağladığını da duyuyordum.

Hafta sonunda bir gündü. Yine kapıyı açtırttı. Epeyce zayıflamıştı. Gözlerinin içinde bile bir cinnetin âvareliği okunuyordu. Uzun uzun yüzüme baktıktan sonra ağlar gibi bir sesle:

— Sizinle görüşmek istiyorum, dedi.

Salona çıktım. Sakin bulunmağa çalışıyordu. Karşı karşıya oturduk. Ellerinin titrediğini ve üzerinde fevkalâde ıstırapa delâlet eder bir hal bulunduğunu farkediyordum.

(Arkas var)

— Aç diyorum sana. Gebertirim seni. Aç Alçak karı, dişi köpek.

— Vahşi adam, saygısız adam. Ben sana ne yaptım. Çektiğim ıstırap yetmiyor mu?
— Adnan Bey bana cevap vermedi. Yüzüme baktı. Bir daha baktı. O korkunç morartı yüzünden bir anda silindi ve sapsarı kesildi. Mütemediyen bakıyor ve bana doğru azar azar ilerliyordu.
— Ben omuzumdaki acıdan yaş dökerek kendimi müdafaaya hazırlanıyordum. O birden yine kızardı ve haykırdı:
— Sen, sen onun akrabasından

geçerken müthiş bir gürültü koptu. Kadının can acısıyla haykırdığını duyarak dışarıya çıktım. Adnan Bey onu ayaklarının altına almış, tekmeliyor, hürsından ne yapacağını bilmiyordu.
— Kaatil, diye haykırdım. Öldürecek misin kadını? Bana yaptığın yetişmedi mi?
— Benim müdahalemnden çok, kendi hürsi ve çarpıntısı yüzünden takati kesilmiş olan Adnan Bey çekildi. Güllü yarı baygın bir halde sürünerek daireye girdi. Kapıyı ka-

NE SERSEM OLDUĞUNU GÖRDÜN MÜ? HERİF KENDİ YERİNE SANA BAŞKASINI GÖNDERMİŞ. SEN DE BAL GİBİ YÜT. MUŞSUN..

AMİRAL O A. DAMI ÖLMÜŞ MÜ?

ZANKETMİYORUM.. YARASI DERİN.. FAKAT HENÜZ NEFES ALIYOR.

PEKALÂ! ONU BENİM SARAYIMA TÜRÜN. KENDİNE GELİNCEYE KADIN BEN NEZARET EDECEĞİM..

ADALAR KRALİÇESİ

HAYIR MAJESTE! ONU BEN KENDİ SARAYIMA GÖTÜRÜP NEZARET ETTİRECEĞİM.

BU YÜZSÜZLÜĞE NASIL CÜR'ET EDİYORSUNUZ?

OH.. ARTIK ATMACA REİSTEN NEFRET EDECEKTİR. BENİ DE ELE VERMEKLE TEHDİTTEN VAZ GEÇER.. LÂKİN ÖTEKİ HINZIR HERİF ELİMDEN KAÇTI.

MAJESTE BÜTÜN PLANLARIMI ALTÜST ETTİNİZ. BU ADAMIN FENANİYETİNİ BİLDİĞİM İÇİN AĞZINDAN LÂF KAPMAYA ÇALIŞIYORDUM.

VARGO BU ADAMI SARA YIMA NAKLET. TİRİN..

BAŞÜSTÜNE KRALİÇAM

BİZ DE DERHAL MEYHANESİNE GİDELİM HAŞMETMEYER. ATMACA REİSİN BİZİ ORADA BEKLEDİĞİNİ UNUT. MAYIN. BELKİ O BİZE BU MUAMMAYI ÇÖZER.

DERHAL GİDELİM VARGO...

HİZMETİNİZDEN DOLAYI TEŞEKKÜR EDERİM. SİZİNLE KONUŞACAK BAZI BAŞKA İŞLERİMİZ DE VAR. BU AKŞAM BÜTÜN SÖVALYELERİMİ TOPLIYACAĞIM. BU OTURUMDA SİZ DE BULUNACAKSINIZ

FAKAT RANDEVUNA SEN DE YALNİZ GİDEMİYECESİN KRAL HAZRETLERİ. VARGONUN SÖYLEMLERİNİ İŞİTTİM SEN DE ARTIK GÖZLERİNİ AÇMAYA BAŞLADI. MÜCADELE İSTİYORSUN.. OLACAK..

AMİRAL RÖZİTAYI JOFRENNİN YANINDA BIRAKTI. BİRAZ ÖTEDE HAFİF BİR İSLİK ÇALDI.

NİBİO BİR MAYMUN GİBİ AĞAÇTAN İNDİ

YANLIŞ ADAMA OLAMAZ.. HERİFİN YERE DÜŞTÜĞÜNÜ BİLE GÖRDÜM.

EYET AMA O DEĞİLDİ.

DEMİK BU SEFER DE ELİMDEN KURTULDU. BEN BUNU BİR ŞEREF MESELESİ SAYIYORUM. ATMACA REİSİ GELEMEDİĞİNİ BANA NİBİO DE MESİMLER

ARKASI VAR

Hikmetinden Sual Olunmaz!

Yazan: M. YAMAN

Bir kocakarı büyük anası vardı. Sekseninden sonra yaşının hesabını unutmuştu. Kendisi küçük göstermek için değil. Çok yaşadığı için nazar değer di-
ye. Zaten yeryüzünde yeldirme gi-
nen de bir o kalmıştı. Soluk, yı-
pılmış bir yeldirme.

Herkes onu Sıdika Teyze diye çağırırdı. Pek küçükleri onunla korkutur, büyük yaramazları o-
nunla tehdit ederlerdi. Toprakta-
nı çanağı, bakırdan bir maşrapası
vardı. Kendisini çağırılara beda-
va kurşun dökerdi.

Bir gün semtin komiseri ona ih-
tar etmiş, daha sonra mahkemeye
vermişti. Fakat Sıdika teyze hâ-
kimden yılmadı:

— Beyefendi oğlum, diye söze
başladı. Ben sevabıma kurşun dö-
kerim. Para almam. Kurşun dö-
kmenin nazara faydası vardır. Etra-
fındakilerin yürekleri tazelenir, ü-
mitleri artar. O evde bir ferahlık,
bir iyilik inancı belirir. Siz ipno-
tizmaya, manyatizmaya inanıyor-
musunuz? Doktorlar telkinin fay-
dasını anlatmıyor, hastaların yar-
dına maneviyatlarını takviye e-
derek iyileştirmiyorlar mı? Bizim
cahiller de kurşuna inanmışlar. Bu
bir telkin vasıtasıdır. Bundan şifa
bekleyen biçarelerin güvencini el-
lerinden almayın. Benim için hay-
ır hoş.

Mahkemenin kararını kimse bil-
miyor ama o işine devam etti. Da-
ha da ediyor. O gün mahkemede
bulunanlar da kocakarının bu talâ-
katine parmak ısırılmışlardı.

İşte Sıdika teyze böyle olgun bir
kocakarıydı. Onun biricik derdi de
torunu Yaşardı. Askerliğini bile
yapmış olan Yaşar talihatsız bir kul-
du. Ortamektebi bin güçlüğüle bi-
tirmişti. Nereye iş için baş vurmuş-
sa geri çevirmişlerdi. İmtihanlarda
ona soruların en biberlisi, asker-
likte bölüklerin en uzakta buluna-
nı düşmüştü. Hani aylardan bir taş
parçası kopsa gelir bu zavallı Ya-
şarın tepesine düşerdi.

Bütün kardeşleri, kendisinden
öcekiler öldüğü için ona Yaşar
adını takmışlardı. Yaşadı ama
zoraki.

Zavallı genç herkesten utanır,
mahallenin yüzüne bakamaz, kız-
ları görünce hicranı artardı. O ya-
şta bile koskoca adam Sıdika teyze-
nin tedarik ettiği yiyeceklerle oluyor,
onun aldığı fitrelerle cebi para gö-
rüyordu.

İçlene içlene, hicranlına hicran-
lına aklına koydu. İntihar edecek,
parasız, sevgisiz, istikbalsiz, gaye-
siz ve talihsız bir hayat neye ya-
rar?

Yaşarcık büyük babasından ka-
lan tabancayı aşırı. İçinde kurşun
da vardı. Kendisine, gençliğine kı-
yacaktı artık. Fakat nerede?

Beş vakit namaz kılan ve dua-
larının büyük bir kısmını torunu
Yaşar hesabına eden Sıdika Teyze:

— Hey ulu Tanrım, sen Yaşar
kuluna bir iş ihsan buyur. Sen ona
darda kaldıkça Hızırını yetiştir. Sen
hacet kapılarını aç diyordu.

Her namazdan sonra da nurla-
nan bir yüzle torununa dönerdi:

— Hikmetinden sual olunmaz
evlâdım. Elbette bir bildiği var İki
gözümün.

İlk ılık, sıkıcı rüzgârların esti-
ği, insana fenalık duyuran bir ge-
ce, Yaşarcık kendisine kıymak için
münasip bir yer aradı. Şehrin dışı-
na, sayfiye evlerinin bulunduğu bir
yer aradı. Şehrin dışına, sayfiye ev-
lerinin bulunduğu bir semte vardı.
Dünya uykuda. Sokak lâmbaları
boşuna yanıyor, Etrafta çıt yok.

Ağladı, ağladı, mahalledeki en
güzel kızı, Nebileyi gözünün önü-

ne getirdi. Bu yetmiş kız onun ba-
kışlarından çok şeyler okumuş ve
bir gün:

— Ah bir iş bulabilsen demişti.
Zavallı Yaşar artık yaşamıya-
caktı. Nebilenin tatlı hayaliyle ağ-
ladı. Kahırlandı. Becerebildiği ka-
dar dua okudu. Hıçkır hıçkır ta-
bancayı çıkarttı. Artık bütün ısı-
rabi sona erecekti. İhtiyaçları, acı-
ları dinecek, kanlar içinde, beyni
patlamış olarak yere serilecekti.

Tabancayı sıkıca tuttu. Tit-
reyen elleriyle kendisine çevirdi.
Kalbine mi sıkıca daha çabuk ölü-
r, yoksa ağzına mı?

O bunları düşünürken tabanca
gümleyiverdi. Tabancanın gümle-
mesiyle arkasında bulunan köşkün
camlarından birisinin şangır şungur
kırılması ve köşken dışarıya uğ-
rayan iki insanın alabildiğine kaç-

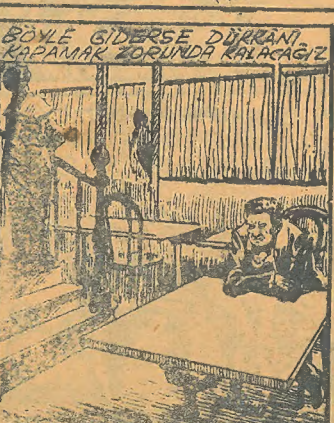
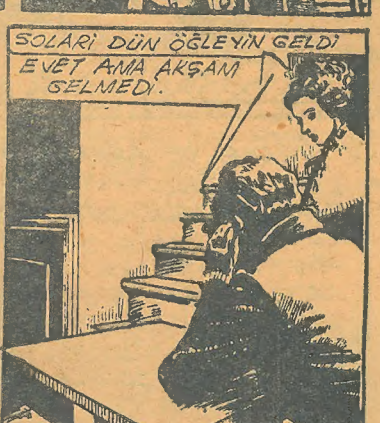
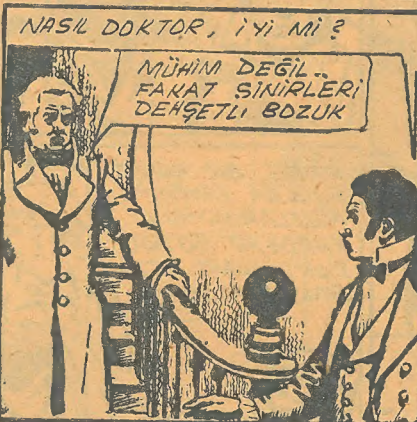

ması bir oldu.

Hemen aynı zamanda da «Can-
kurtaran yok mu?» feryatları baş-
ladı. Yaşar açık kapıdan içeriye
dalınca odalardan birisinde ne gör-
sün! Genç bir erkekle bir kadın
birer köşeye bağlanmış, ölüm ısı-
rapları geçiriyorlar. Yerde de bir
çocuk ağlıyor.

(Arkası 14. sayfada)

MONTA KRİSTO'NUN ESRARI

Hemen erkeği ve kadını kurtardı. Bu sırada polisler ve bekçiler gelmişti. Erkek gözyaşları arasında anlattı. İki haydut köşkü basıp onları bağladıktan sonra paralarını verini söyletmek için beş buçuk yaşındaki çocuklarına işkence yapmağa başlamışlar. Derken bir silâh sesi duyulmuş, işte bu başı açık delikanlı hem hırsızları kaçırması hem de onları kurtarmış.

Ertesi günün gazetelerinde günün kahramanı olarak Yaşarın resmi basılmıştı. Sıdika teyzeyi tebrik eden edene. Nebile bile şaşkın ve perişan bir halde bulunan Yaşarı tebrike geldi. Yine aynı gün köşk sahipleri anaları ve babalarıyla gelip Yaşarı aradılar.

Sıdika teyze gözyaşları arasında onları karşıladı:

— Hey ikigözüm Tanrım, sen benim Yaşarcığımı tevekkeli işsiz güçsüz bırakmadın. Sen tevekkeli onu darda bırakıp ta intihara kadar sürükledin. Sebebi bu iki gençle nur topu gibi yavrucak kaçak altından kurtarmakmış.

Yavrularını ve kendi canlarını kurtarmak için bütün varlarını vermeğe hazır bulunan iki gençle onun ana ve babaları işe giriştiler. «Dile bizden ne dilersin? İşim yok, yarından itibaren bizim yazıhaneye tahsildarsın. Parası yok, al sana istediğin kadar. Nebileye mi tutkunsun? Kız buraya gel...»

Sıdika Teyzenin torunu Yaşarı işte bu olaydan sonra dünyasını bildi ve yaşamağa başladı. Hikmetinden sual olunmaz.

GÜÇ OLMASIN DA

(6. sayfadan devam)

dedi. «İstersen» sen git. Ama ben o vapura adım bile atmam! dedi.

O zaman ben kızmış gibi yaparak «Doğrusu böylesini de hiç duymamıştım!» dedim. «Ayol, insan kocasıyla bal ayı seyahatine çıkmayı reddeder mi?»

Ellen bana şöyle bir baktı. Ben de ona şöyle bir baktım. Sonra Ellen kollarını boynuma doladı beni öpmeye başladı. Derken ikimiz de çocuklar gibi hem ağlayıp hem gülmeğe başladık!»

— «Güç olmasın da varsın geç olsun, Ellen» dedim. Öyle değil mi?

Şuraya bakın, kuzum, şu yunus balıklarına. Nasıl da yuvarlanıyorlar kâfirler!»

BİNBİR ROMAN

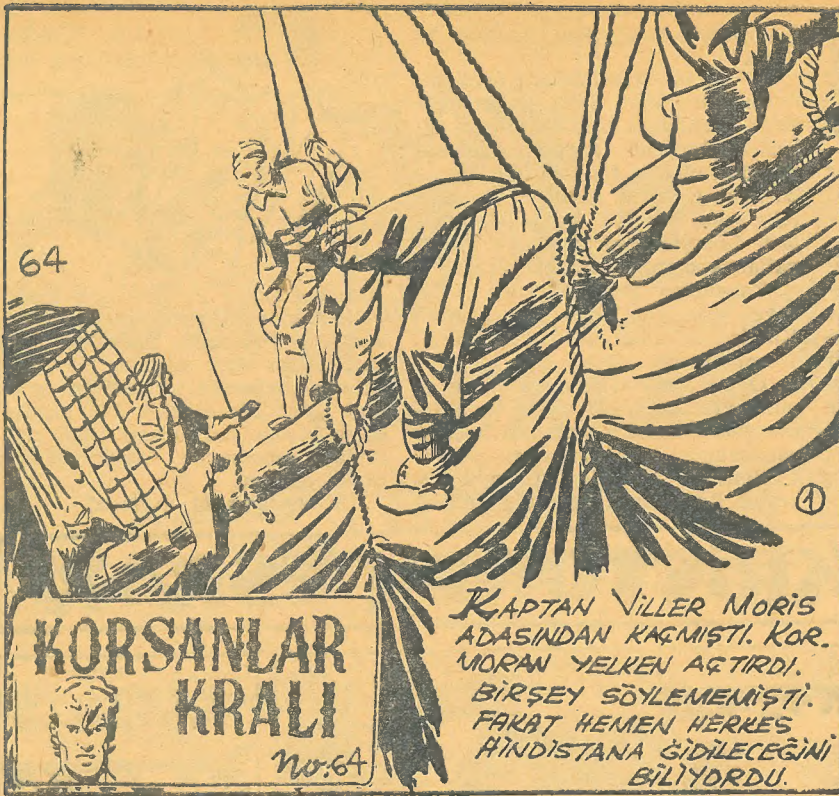
Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini bütün idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Baskı yeri: TÜRKİYE BASIMEYİ

KORSANLAR KRALI

No: 64

KAPTAN VİLLER MORİS ADASINDAN KAĞMIŞTI. KOR. MORAN YELKEN AÇTIRDI. BİRŞEY SÖYLEMENİŞTİ. FAKAT HEMEN HERKES HİNDİSTANA GİDİLECEĞİNİ BİLİYORDU.

PÖTİFOK VE ARKADAŞLARI. RİNİN RAHATI BOZULMUŞTU. YENİDEN BİR MACERAYA ATILIYORLARDI.

ADADAN SESSİZCE KAN VİLLERİN YELKEN. LİSİ BİR ARA DÜRDÜ. RÜZ GÂR KESİL. MİŞTİ.

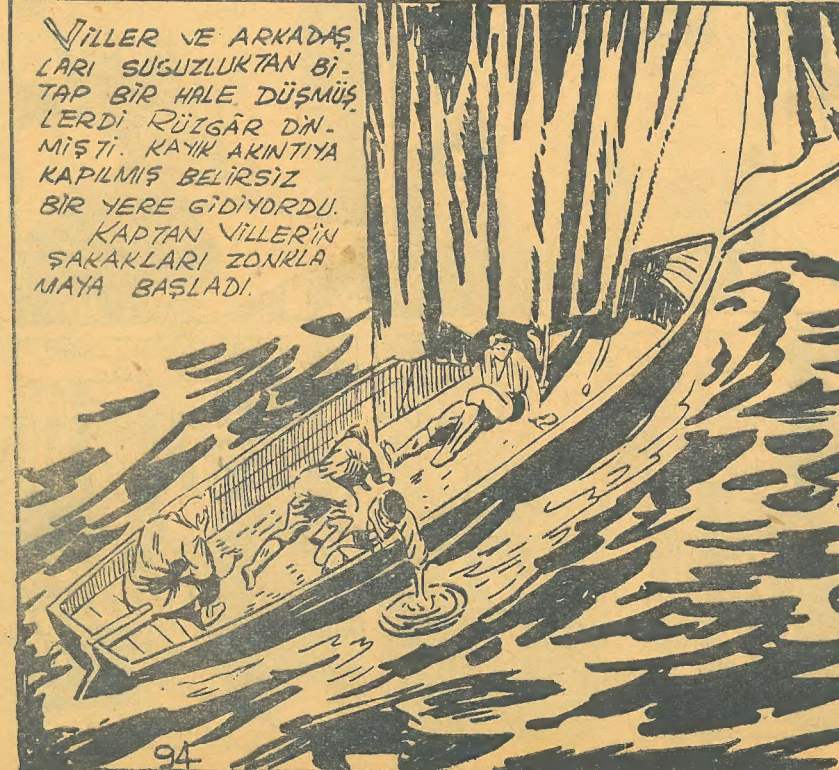
MERSEDES, HELSENİ KURTARMAK İÇİN BOMBAYA GİDİYORUZ. BU HABER HOŞUNA GİTTİ Mİ?

SUYUMUZ AZ KALDI ÇO. ÇUKLAR! HERKES KENDİ PAYINI ALSIN VE İDARE ET. SN.

FAKAT BİR YUDUM SU İÇEN TAYFALAR AĞIZLARINDAKİ Çİ. KARDILAR SU DOL. DÜRDÜKLARİ FİĞİ BAKUT FİĞİSİ YDI.

VİLLER VE ARKADAŞLARI SÜSÜZLÜKTAN Bİ. TAP BİR HALE DÜŞMÜŞLERDİ. RÜZGÂR DİN. MİŞTİ. KAYIK AKINTIYA KAPILMIŞ BELİRSİZ BİR YERE GİDİYORDU. KAPTAN VİLLERİN ŞAKAKLARI ZONKLA MAYA BAŞLADI.

AKONRAGADA ARTIK HER KES HİNDİSTANA GİDİLDİ. GİNİ BİLİYORDU.

Kalb Kalbe Karşıdır!

10

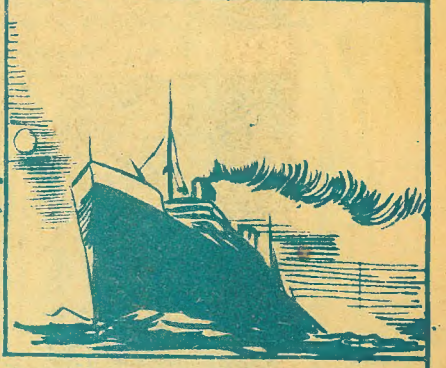
Yeni bir fedakârlıkla! cezası bittikten sonra ailesi ne teke gelmesin diye başka bir şehre gidip yalnız yaşamağa başladı... Böyle birine rastlasanız ne yaparsınız?

Allahallah! Tapardım!

Gördünüzü! Her kadın bir değildir. Yalnız seçmesini bilmeli!

Ah bu yüksek ruhlu kız, Tanıyabilsem! Onu çılgın gibi severdim. Artık aldatılmaktan da korkmazdım.

ALDATILMAK! İSTE CORCUN BÜTÜN ÜZÜNTÜSÜ BUDUR. FLORA TARAFINDAN ALDATILDIĞINI SANMAKTA VE YALNIZ FEVKALADE FAZİLET SAHİBİ BİR KIZI SEVEBİLECEĞİNE İNANMAKTADIR... İSTE O ANDAN İTİBAREN KALBİ DAİMA HAKİMİN ANLATTIĞI O KAHRAMAN KIZI SEVECEK VE ONUN KENDİSİLE TANISMIS OLDUĞUNU MAALESEF BİLEMEYECEKTİR...

MILANODA BİR TİYATRO ODA-SINDA ...

SAHNE MÜDÜRÜ İÇERİ GİRER.

Bu ne tuhaf Seyfani? Havalinde hep densesiz olmayı istedin fakat tam olacağın anda..

Hayır Pendi, Ölüm dansını yapamıyacağım! Kabul ettiğime hata etmişim. Bu rolden korkuyorum!

Fanni sıra sende. Orkestra hazır! Ne o ağlıyormusun Haydi çocukluğu bırak da çık sahneye!..

Oynamak istemiyormuş..

Oynamıyacak mıy mis? Bunlar isteri buhranlarıdır. Pendi! Tut kolundan At sahneye! Bu kadar reklâmden sonra rezil olmak istemem ben! Haydi!..

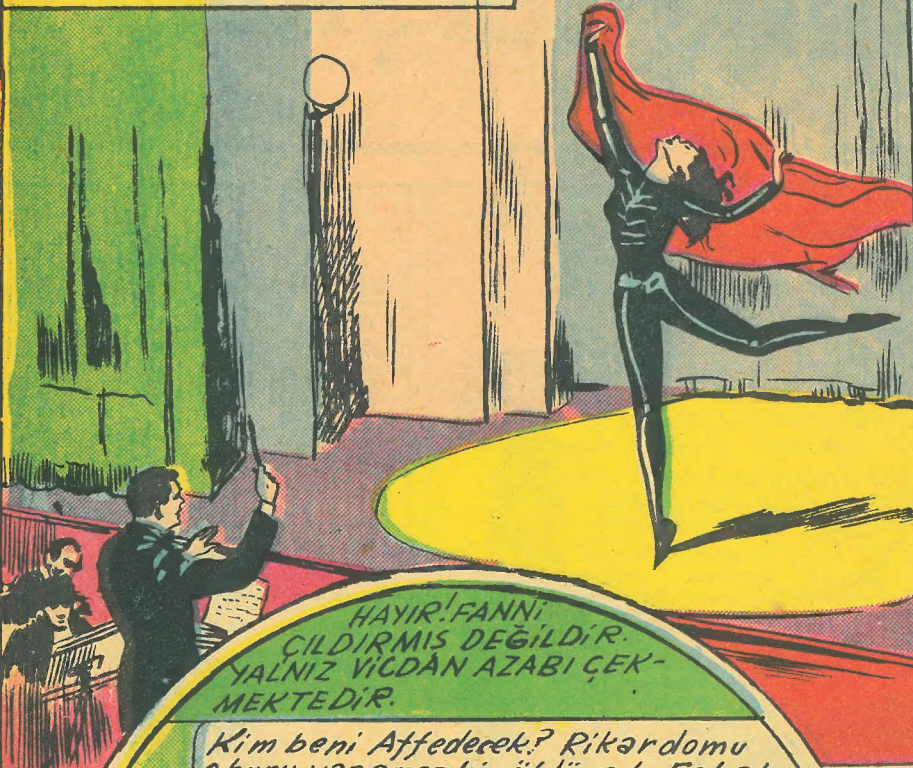

Lütfen sayfayı çeviriniz

İSTE NİHAyet BÜTÜN İSRAR
ZARINA RAĞMEN FANNİ SAH-
NEDE KLASİK "ÖLÜM DAN-
SINI OYNAYOR.

BİNBİR ROMAN

PERDE KAPANDIKTAN SONRA YE-
RE YIKILAN FANNİ BÜTÜN ALKIS-
LARA RAĞMEN YERİNDEN KALKA-
MAZ. VE ODASINA KARGA TULUMBA
EDİLEREK GÖTÜRÜLÜR. NİHAyet KENDİNE GE-
LİP AĞLAMAĞA, ÇİRPİNMAĞA BAŞLAR.

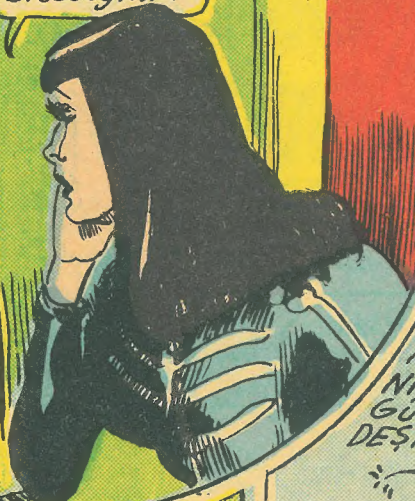
Bir daha bu dansı yap-
mıyacağım! Ölümü Ri-
kardonun cam gibi göz-
lerini görüyorum ora-
da... Affet beni Rika-
do!

Hiç bir şey anlamıyo-
rum. Galiba çıldırdı!

HAYIR! FANNİ
ÇILDIRMIS DEĞİLDİR.
YALNIZ VİCDAN AZABI ÇEK-
MEKTEDİR.

Kim beni Affederek? Rikardomu
obunu yapamaz ki öldü o! Fakat
Belki kızı beni Affedebilir... Ona gitme-
liyim... Ancak ondan sonra sükunet bula-
bileceğim...

Nasıl maale-
sef? memnun
olmalısın buna!
Evet corcu sevdiğini
biliyorum ama Ronal-
doda bir asilzade...
Hem senin mazini de
nazari itibara alma-
dığina göre...

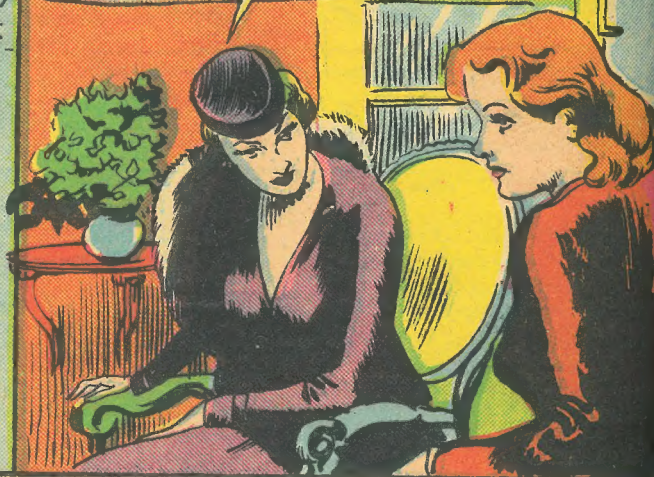
Ne demek
istiyorsun?

FLORA TEK-
RAR MANO-
TON HAYA-
TINA AVDET
EDER. FA-
KAT YEGA-
NE ÜMİDİ
CORCTAN
BEKLEDİ-
Ğİ MEK-
TUP TADIR.
FAKAT BİR
TÜRLÜ BU-
DA GELME-
MEKTEDİR.
NİHAyet BİR-
GÜN KIZ KAR-
DEŞİ İNES GEİR

Flora sana söyleyecek çok şeylerim var!
Herseyden ewel Pence-
renin altında Ronaldoya
rastladım, söyle bana...
sana kur yapıyor mu?

Maalesef!

Hapiste yattığını unu-
tuvorsun galiba!
Ronaldo hepsini bildiği
halde yine seninle ev-
len meğe razı! Halbuki
Corc hiç bir şey bilmiyor.
Belki bunu öğrendiği
vakit----

Bu benim
bileceğim
iş ines!

Ben yalnız corcu
seviyorum ve hiçbir
şey beni ondan ayı-
ramaz! Bizim ruh-
larımız bir birine
bağlanmıştı...

Haydi roman-
tiktikten vaz
geç! Hem son-
ra bununla
neden ilgileni-
yorum bili-
yormusun?
Çünkü bende
nişanlandım
ondan.

Arkası var